

XV
PREMI
DE PINTURA
FRANCESC
GIMENO
2018

XV
PREMI
DE PINTURA
FRANCESC
GIMENO
2018

ÍNDEX / ÍNDICE

CATÀLEG / CATÁLOGO	EXPOSICIÓ / EXPOSICIÓN	Salutació / Saludo	6
Edició / Edición	XV Premi de Pintura Francesc Gimeno 08/03/2019 – 28/04/2019 Sala Antoni Garcia del Museu de Tortosa	XV Premi de Pintura Francesc Gimeno. Un calidoscopi de la pintura contemporània / XV Premio de Pintura Francesc Gimeno. Un calidoscopio de la pintura contemporánea	8
Coordinació / Coordinación	Producció / Producción	Albert Mercadé	
Núria Segarra	Museu de Tortosa Ajuntament de Tortosa		
Disseny / Diseño	Coordinació / Coordinación	Jurat / Jurado	12
RRESET	Núria Segarra	Índex d'artistes / Índice de artistas	29
Textos / Textos		Obra premiada	32
Albert Mercadé Artistes seleccionats / Artistas seleccionados		Mencions especials / Menciones especiales	36
Correcció / Corrección		Obres seleccionades / Obras seleccionadas	42
Anna Renau		Curriculum vitae	68
Fotografia / Fotografía			
Vlad Pop / RRESET			
Impressió / Impresión			
Gràfica Dertosense S.L.			
Dipòsit Legal			
DL T 43-2019			

Amb el suport de:

SALUTACIÓ

La sala Antoni Garcia del Museu de Tortosa acull, un any més, el Premi de Pintura Francesc Gimeno. El certamen, en la seva quinzena edició, té com a objectiu la promoció de la cultura i de l'art i reforça la decisió de fer créixer la institució del Museu, en aquest cas, enriquint-ne la col·lecció amb peces que el vinculen a la contemporaneïtat des del llenguatge artístic de la pintura.

Dur a terme aquesta tasca de la mà de professionals com Joaquim Cantalozella, Albert Mercadé i Núria Rodríguez, membres del jurat de la present edició, ens ha permès gaudir, a través de l'exposició i la publicació del present catàleg, d'una visió plural que ens obre els ulls a l'actualitat de la pintura.

Com a alcaldessa de Tortosa, vull agrair l'esforç de tots aquells artistes que han participat en el certamen i la confiança que han dipositat en l'organització. Vull també felicitar els artistes seleccionats i molt especialment el guanyador del Premi, Aldo Urbano, l'obra del qual ha passat a formar part de la nostra col·lecció d'art.

Us convido a passejar la mirada i deixar anar la vostra curiositat pel conjunt de textos i de pintures que recull el present catàleg, i a descobrir la pintura com un llenguatge generador d'espais de plena llibertat.

Meritxell Roigé i Pedrola
Alcaldessa de Tortosa

SALUDO

La sala Antoni Garcia del Museo de Tortosa acoge, un año más, el Premio de Pintura Francesc Gimeno. El certamen, en su decimoquinta edición, tiene como objetivo la promoción de la cultura y del arte y refuerza la decisión de hacer crecer la institución del Museo, en este caso, enriqueciendo su colección con piezas que lo vinculan a la contemporaneidad desde el lenguaje artístico de la pintura.

Llevar a término este cometido de la mano de profesionales como Joaquim Cantalozella, Albert Mercadé y Nuria Rodríguez, miembros del jurado de la presente edición, nos ha permitido disfrutar, a través de la exposición y la publicación del presente catálogo, de una visión plural que nos abre los ojos a la actualidad de la pintura.

Como alcaldesa de Tortosa, quiero agradecer el esfuerzo de todos aquellos artistas que han participado en el certamen y la confianza que han depositado en la organización. Quiero también felicitar a los artistas seleccionados y muy especialmente al ganador del Premio, Aldo Urbano, cuya obra ha pasado a formar parte de la nuestra colección de arte.

Os invito a pasear la mirada y dejar ir vuestra curiosidad por el conjunto de textos y de pinturas que recoge el presente catálogo, y a descubrir la pintura como un lenguaje generador de espacios de plena libertad.

Meritxell Roigé i Pedrola
Alcaldesa de Tortosa

De premis de pintura se'n succeeixen molts al llarg i a través del territori, però són pocs els que tenen la tradició i singularitat del Premi de Pintura Francesc Gimeno. Refundat l'any 2014 per iniciativa del Museu de Tortosa, al certamen el diferencien dos trets que emanen de les seves bases: la transversalitat generacional dels candidats —no hi ha límit d'edat— i la seva procedència dispar —provenents dels quatre cantons de la península—. El Premi esquiva, així, tant la idolatria a l'artista emergent com l'encotillament territorial propi dels certàmens; i es singularitza, en canvi, per oferir una fecunda diversitat d'expressions pictòriques representativa del nostre temps contemporani.

El Premi té encara més idoneïtat si considerem la centralitat que la disciplina pictòrica ha trobat en els darrers temps dins les anomenades pràctiques artístiques. Lluny comencen a quedar aquelles «aures fredes» dels anys noranta i primers dos mil, en què expressar el propi talent a través de la traçada pictòrica era motiu de mofa. I és que, com la poesia, és difícil pensar en una cultura complexa sense la contribució de la mirada pictòrica. La pintura, com a *cosa mentale*, és entre les arts una de les més capaces de connectar espontàniament i icònicament amb el pols intel·lectual i anímic del nostre temps. Un bon pintor és sempre un bon pensador; però sobretot, un bon repensador de la realitat que ens circunda i que ens desborda.

Les sessions de treball amb els membres del jurat —format per en Joaquim Cantalozella (artista i professor de la Universitat de Barcelona), la Núria Rodríguez (artista i professora de la Universitat Politècnica de València) i qui us escriu (crític d'art i director de la Fundació Arranz-Bravo)— han sigut llargues i deliberades. Les conclusions no han sigut fàcils, perquè la quantitat i la qualitat del conjunt ha sigut elevada. Tot i així,

creiem que tant els quinze finalistes proposats —entre els més de vuitanta candidats— com el guanyador —Aldo Urbano— donen una representació pertinent i diversificada del quefer pictòric contemporani. Entre els finalistes, hem detectat almenys tres orientacions artístiques que, sense voler caure en excessius reduccionismes, ens agradarà assenyalar de manera orientativa: una via constructiva, una d'expressiva i una tercera via, diguem-ne, onírica.

Entre els constructius ens va sorprendre el treball de Sergi Clavé (*Sha la la I need you!*), per l'amalgama sensible que proposa entre els diferents cromatismes càlids elegits i la intel·ligent racionalització de l'espai, agençat en forma de políptic, una estructuració perspicà que marida molt bé amb el treball de Lola Berenguer (*Principio de Razón*), al qual vam convenir a atorgar una menció especial per la presència formalment impecable en el marc de la qual harmonitza diferents principis constructius de l'art, com la simplicitat compositiva —a través de la neta relació entre uns pocs volums concisos— i l'austeritat cromàtica —que s'interromp a través d'un apropiat contrapunt—.

Sense sortir del pla constructiu, però en la seva deriva més elèctrica, trobem les obres de tall cinètic de Pedro Peña i Víctor Solanas. En aquest cas, els artistes ens van atreure per la coherència formal de conjunt que han sabut assolir a través de la successió sistemàtica de trames repetitives, que cerquen la reacció desbordant de l'espectador. Del treball de Víctor Solanas vam valorar especialment l'exercici primfilat de juxtaposició de cintes provenents de la construcció, que imprimeix a l'obra un efecte de realitat molt incisiu. Finalment, i en un treball que va merèixer la qualificació de menció especial entre els membres del jurat, incluem en aquest apartat l'obra de Jordi Morell: tots

Los premios de pintura se suceden continuamente a lo largo y ancho del territorio, pero son pocos los que tienen la tradición y singularidad del Premio de Pintura Francesc Gimeno. Refundado en el año 2014 por iniciativa del Museo de Tortosa, al certamen lo diferencian dos rasgos que emanan de sus bases: la transversalidad generacional de los candidatos —no hay límite de edad— y su procedencia dispar —provenientes de las cuatro esquinas de la península—. El Premio esquiva, así, tanto la idolatría del artista emergente como el encorsetamiento territorial propio de los certámenes; y se singulariza, en cambio, para ofrecer una fecunda diversidad de expresiones pictóricas representativa de nuestra época contemporánea.

El Premio tiene aún mayor idoneidad si consideramos la centralidad que la disciplina pictórica ha hallado en los últimos tiempos dentro de las denominadas prácticas artísticas. Lejos comienzan a quedar aquellas «auras frías» de los años noventa y primeros dos mil, en que expresar el propio talento a través del trazo pictórico era motivo de mofa. Y es que, como la poesía, es difícil pensar en una cultura compleja sin la contribución de la mirada pictórica. La pintura, como *cosa mental*, es entre las artes una de las más capaces de conectar espontáneamente e icónicamente con el pulso intelectual y anímico de nuestro tiempo. Un buen pintor es siempre un buen pensador; pero sobre todo, un buen repensador de la realidad que nos circunda y que nos desborda.

Las sesiones de trabajo con los miembros del jurado —formado por Joaquim Cantalozella (artista y profesor de la Universidad de Barcelona), Nuria Rodríguez (artista y profesora de la Universidad Politécnica de Valencia) y quien os escribe (crítico de arte y director de la Fundación Arranz-Bravo)— han sido largas y deliberadas. Las conclusiones no han sido fáciles,

ya que la cantidad y la calidad de conjunto ha sido elevada. Con todo, creemos que tanto los quince finalistas propuestos —entre los más de ochenta candidatos— como el ganador —Aldo Urbano— dan una representación pertinente y diversificada del quehacer pictórico contemporáneo. Entre los finalistas, hemos detectado al menos tres orientaciones artísticas que, sin querer caer en excesivos reduccionismos, nos gustaría señalar a modo orientativo: una vía constructiva, una expresiva y una tercera vía, digamos, onírica.

Entre los constructivos nos sorprendió el trabajo de Sergi Clavé (*Sha la la I need you!*), por la amalgama sensible que propone entre los distintos cromatismos cálidos elegidos

y la inteligente racionalización del espacio, dispuesto en forma de políptico, una estructuración perspicaz que marida muy bien con el trabajo de Lola Berenguer (*Principio de Razón*), al que convinimos en otorgar una mención especial por la presencia formalmente impecable en el marco de la cual armoniza diferentes principios constructivos del arte, como la simplicidad compositiva —a través de la limpia relación entre unos pocos volúmenes concisos— y la austereidad cromática —que se interrumpe a través de un apropiado contrapunto—.

Sin salir del plano constructivo, pero en su deriva más eléctrica, encontramos las obras de corte cinético de Pedro Peña y Víctor Solanas. En este caso, los artistas nos atrajeron por la coherencia formal de conjunto que han sabido alcanzar a través de la sucesión sistemática de tramas repetitivas, que buscan la reacción desbordante del espectador. Del trabajo de Víctor Solanas valoramos especialmente el ejercicio meticoloso de la juxtaposición de cintas procedentes de la construcción, que imprime a la obra un efecto de realidad muy incisivo. Finalmente, y en un trabajo que mereció la calificación de mención

vam coincidir a destacar la singularitat de la seva proposta en la interessant successió de capes degradades de color, elaborades a partir de l'exploració cromàtica en contacte amb la naturalesa aquosa del seu entorn.

Entre les propostes de tall expressiu hem destacat el treball d'Albert Arribas, amb una obra densa de matèria i gestualitat expressiva, que enriqueix amb una selecció de colors vius i llampants. També ens va sorprendre l'obra, més refinada, de Cristina Gamón. A *60 paisaje*, l'artista és capaç d'iniciar diferents principis expressius en l'obra: hi ha investigació d'efectes accidentals, hi ha espontaneïtat endreçada i, també, *savoir faire* compositiu. En l'altre extrem trobem l'obra del basc Iñaki Etxeberria (*Conejo azul*), on tot és pintura en estat d'ebullició, reprenent aquella vena punk i desenfadada que va sorgir dels carrers de Nova York a mitjan anys vuitanta. En aquest àmbit expressiu, si bé més asserenat, també inclouríem l'obra de Gal·la Uriol, una artista amb un singular treball de conjunt, de qui vam valorar l'estranyesa i profunditat de l'obra presentada. La Gal·la Uriol té una mirada pictòrica inusual a casa nostra, amb una figuració introspectiva de rerefons metafísic, i impregnada de melancolia.

Finalment, entre els finalistes també hem detectat un conjunt d'artistes propers a l'imaginari oníric. De fet, és una tendència que ha qualitat molt bé en una nova generació amb fam de generar un nou univers figuratiu irònic, a cavall entre la imaginació psicodèlica i la figuració virtual. En aquestes coordenades ens sembla trobar el treball de Francesc Ruiz Abad —amb la repetició lúdica de l'objecte quotidià—, Albert Pinya —creador d'una figuració sintètica i elèctrica, que es juxtaposa amb les formes del videojoc i del dibuix animat— o Berto Martínez Tello —en una obra complexa que cerca el

punt de tensió entre la superficialitat de la bellesa i la profunditat de la mirada pictòrica—. També incloem aquí la proposta de Bernat Daviu, si bé l'obra presentada, també irònica i desenfadada, l'hem de contextualitzar en una línia de treball interessada en la hibridació de la pintura amb els vestits experimentals d'avanguarda. Des d'una vessant figurativa onírica, gairebé propera a l'*Art brut*, hem destacat també, per la seva visceralitat, l'obra del pintor valencià Vicent Arlandis.

Segurament la vigència de la nova figuració onírica dins la pintura contemporània ha pesat a l'hora de seleccionar el guanyador, el pintor barceloní Aldo Urbano. En els darrers temps Urbano ha donat a conèixer el seu delirant imaginari, espontani i subversiu, a través d'una figuració molt particular que ens fa pensar en diferents moments de la pintura psicodèlica dels anys seixanta (Zush, Jordi Galí, també fins i tot Joan Ponç), en l'humorisme contemporani (Miguel Noguera) o, en clau més pictòrica, en els universos irònics i metafísics de Pere Llobera o Rasmus Nilausen. L'obra premiada (*Fantasmagoria*) pertany a una sèrie elaborada al voltant de l'assaig de Goethe sobre la Teoria dels Colors (1810). A Aldo Urbano li va sorprendre que un dels grans savis de la il·lustració europea es dedicés a l'estudi de l'impacte dels raigs solars sobre la retina, i dels fenòmens al·lucinatòris que se'n derivaven. D'aquest astorament inicial, Urbano construeix una narració hilarant i visceral, però molt plàstica, farcida d'espelmes, ulls, cortines, horitzons, retines, que ens transporten a un univers altre. Per la seva capacitat inventiva en una obra tan jove i prometedora, i per la contundència i originalitat del seu univers artístic, els membres del jurat hem convingut a atorgar-li el primer i únic guardó del XV Premi de Pintura Francesc Gimeno.

especial entre los miembros del jurado, incluimos en este apartado la obra de Jordi Morell: todos coincidimos en destacar la singularidad de su propuesta en la interesante sucesión de capas degradadas de color, elaboradas a partir de la exploración cromática en contacto con la naturaleza acuosa de su entorno.

Entre las propuestas de corte expresivo hemos destacado el trabajo de Albert Arribas, con una obra densa de materia y gestualidad expresiva, que enriquece con una selección de colores vivos y chillones. También nos sorprendió la obra, más refinada, de Cristina Gamón. En *60 paisaje*, la artista es capaz de incorporar distintos principios expresivos en la obra: hay investigación de efectos accidentales, hay espontaneidad ordenada y, también, *savoir faire* compositivo. En el otro extremo hallamos la obra del vasco Iñaki Etxeberria (*Conejo azul*), donde todo es pintura en estado de ebullición, retomando aquella vena punk y desenfadada que surgió de las calles de Nueva York a mediados de los años ochenta. En este ámbito expresivo, si bien más sosegado, también incluimos la obra de Gal·la Uriol, una artista con un singular trabajo de conjunto, de quien valoramos la extrañeza y profundidad de la obra presentada. Gal·la Uriol tiene una mirada pictórica inusual en nuestro país, con una figuración introspectiva de fondo metafísico, e impregnada de melancolía.

Finalmente, entre los finalistas también hemos detectado a un conjunto de artistas próximos al imaginario onírico. De hecho, es una tendencia que ha cuajado muy bien en una nueva generación con hambre de generar un nuevo universo figurativo irónico, a caballo entre la imaginación psicodélica y la figuración virtual. En estas coordenadas nos parece encontrar el trabajo de Francesc Ruiz Abad —con la repetición lúdica del objeto cotidiano—, Albert Pinya —creador de una figuración sintética y eléctrica, que se yuxtapone con las formas del videojuego y del dibujo animado— o Berto Martínez

Tello —en una obra compleja que busca el punto de tensión entre la superficialidad de la belleza y la profundidad de la mirada pictórica—. También incluimos aquí la propuesta de Bernat Daviu, si bien la obra presentada, también irónica y desenfadada, debemos contextualizarla en una línea de trabajo interesada en la hibridación de la pintura con los vestidos experimentales de vanguardia. Desde una vertiente figurativa onírica, casi cercana al *Art brut*, hemos destacado también, por su visceralidad, la obra del pintor valenciano Vicent Arlandis.

Seguramente la vigencia de la nueva figuración onírica dentro de la pintura contemporánea ha pesado a la hora de seleccionar al ganador, el pintor barcelonés Aldo Urbano. En los últimos tiempos Urbano ha dado a conocer su delirante imaginario, espontáneo y subversivo, a través de una figuración muy particular que nos lleva a pensar en diferentes momentos de la pintura psicodélica de los años sesenta (Zush, Jordi Galí, también incluso Joan Ponç), en el humorismo contemporáneo (Miguel Noguera) o, en clave más pictórica, en los universos irónicos y metafísicos de Pere Llobera o Rasmus Nilausen. La obra premiada (*Fantasmagoria*) pertenece a una serie elaborada en torno al ensayo de Goethe sobre la Teoría de los Colores (1810). A Aldo Urbano le sorprendió que uno de los grandes sabios de la ilustración europea se dedicase al estudio del impacto de los rayos solares sobre la retina, así como de los fenómenos alucinatórios que se derivaban de él. De este asombro inicial, Urbano construye una narración hilarante y visceral, pero muy plástica, plagada de velas, ojos, cortinas, horizontes, retinas, que nos transportan a un universo *otro*. Por su capacidad inventiva en una obra tan joven y prometedora, y por la contundencia y originalidad de su universo artístico, los miembros del jurado hemos convenido en otorgarle el primer y único galardón del XV Premio de Pintura Francesc Gimeno.

JURAT / JURADO

Joaquim Cantalozella, artista i docent, doctor en Belles Arts i professor del departament d'Arts visuals i Disseny de la Universitat de Barcelona, cap d'estudis de la facultat i coordinador del grau de Belles Arts; **Albert Mercadé**, historiador i crític d'art, doctor en Humanitats per la Universitat Pompeu Fabra, llicenciat en història de l'art per la Universitat de Barcelona i la Universitat de la Sorbonne de París, és director de la Fundació Arranz-Bravo; **Núria Rodríguez**, artista i docent, doctora en Belles Arts per la Universitat Politècnica de València i professora del Màster de Producció Artística de la mateixa Universitat.

Joaquim Cantalozella, artista y docente, doctor en Bellas Artes y profesor del departamento de Artes visuales y Diseño de la Universidad de Barcelona, jefe de estudios de la facultad y coordinador del grado de Bellas Artes; **Albert Mercadé**, historiador y crítico de arte, doctor en Humanidades por la Universidad Pompeu Fabra, licenciado en historia del arte por la Universidad de Barcelona y la Universidad de la Sorbonne de París, es director de la Fundación Arranz-Bravo; **Núria Rodríguez**, artista y docente, doctora en Bellas Artes por la Universidad Politécnica de Valencia y profesora del Máster de Producción Artística de la misma Universidad.

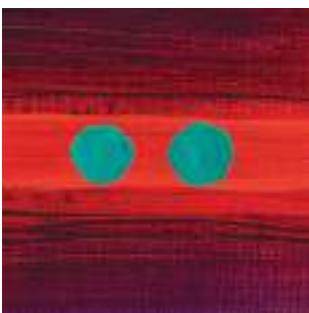
ALDO URBÀNO

Barberà del Vallès, 1991

Armo les meves peces com ho faria amb una endevinalla: per més que la seva superfície sigui òbvia, resulta també impenetrable. Tan sols hi veiem indicis, pistes per interpretar d'un enigma que ho és fins i tot per a mi mateix, codificat en símbols que, per la seva senzillesa, remeten tant al que és més petit com al que és inabastable. De vegades és estranyesa, i d'altres, una poètica etèria en els límits de la realitat: busco que les imatges generin un curtircuit cognitiu en qui les llegeixi.

Exploto en els colors la seva capacitat de crear una alarma en l'espectador sobre un perill latent que mai acaba de materialitzar-se, induint a un estat d'irrealitat mitjançant associacions cromàtiques contrastiuïties. Les escenes succeeixen en un espai impossible en el qual els plànols es disloquen i el temps no s'ha detingut, sinó que tot hi té lloc de forma simultània: la trajectòria d'un astre hi apareix en tots els seus estadis alhora. Vull que les pintures funcionin com a senyals d'avertiment i que les formes silencioses remetin a una amenaça intangible, omnipresent i imminent.

Tot i que tinc tendència a l'èpica i al dramatisme, o tal vegada per exageració d'aquests mateixos, sovint les meves obres contenen matices ridículs que escapen al meu control i que fan que aquestes acabin sent llegides en clau irònica.

Fantasmagoria

Oli sobre tela
130 x 100 cm
2018

Armo mis piezas como lo haría con un acertijo: por más que su superficie sea obvia, resulta también impenetrable. Solo vemos indicios, pistas a interpretar de un enigma que lo es incluso para mí mismo, codificado en símbolos que, por su sencillez, remiten tanto a lo más pequeño como a lo más inabarcable. A veces es extrañeza, y otras, una poética etérea en los límites de lo real: busco que las imágenes generen un cortocircuito cognitivo en el que las lea.

Exploto en los colores su capacidad de crear una alarma en el espectador acerca de un peligro latente que nunca acaba de materializarse, induciendo a un estado de irrealidad mediante asociaciones cromáticas contrastuativas. Las escenas suceden en un espacio imposible en el que los planos se dislocan y el tiempo no se ha detenido, sino que en ellas todo tiene lugar de forma simultánea: la trayectoria de un astro aparece en todos sus estadios a la vez. Quiero que las pinturas funcionen como señales de advertencia y que las formas silenciosas remitan a una amenaza intangible, omnipresente e inminente.

Aunque tengo tendencia a la épica y al dramatismo, o tal vez por exageración de estos mismos, a menudo mis obras contienen matices ridículos que escapan a mi control y que hacen que estas terminen siendo leídas en clave irónica.

LOLA BERENGUER

El Ejido, 1965

He tingut la necessitat de centrar-me en una recerca concreta i en un llenguatge especialment geomètric, però, en ser els meus referents de naturalesa tan diversa, el temps i la mateixa experiència són els que s'encarreguen d'ordenar i prioritzar els meus interessos i el tipus d'obra que vull fer. Considero que deixar-se portar per la intuïció és la forma més natural d'abordar-los i crec, a més, que la contradicció, quan es produeix, és molt útil, ja que em situa en les batalles que em condueixen a les troballades en les quals intueixo una certa confirmació i nous camins.

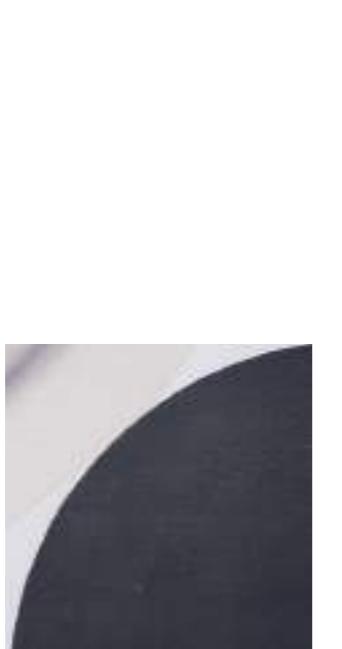
Unes sèries em porten a d'altres, i sempre hi apareixen elements comuns —vinculats tant a la forma com al color o a la textura— que són capaços de proporcionar-me les claus i les respostes que cerco.

No veig límits entre dibuix i pintura i, a voltes, la tècnica reflecteix altres llenguatges gràfics. Malgrat navegar entre infinites solucions, tota la meva feina té sempre com a objectiu aconseguir harmonia entre els elements i els recursos utilitzats.

He tenido la necesidad de centrarme en una búsqueda concreta y en un lenguaje especialmente geométrico, pero, al ser mis referentes de naturaleza tan diversa, el tiempo y la misma experiencia son los que se encargan de ordenar y priorizar mis intereses y el tipo de obra que quiero hacer. Considero que dejarse llevar por la intuición es la forma más natural de abordarlos y creo, además, que la contradicción, cuando se da, es muy útil, ya que me sitúa en las batallas que me conducen a los hallazgos en los cuales intuyo cierta confirmación y nuevos caminos.

Unas series me llevan a otras, y aparecen siempre en ellas elementos comunes —vinculados tanto a la forma como al color o a la textura— que son capaces de proporcionarme las claves y las respuestas que busco.

No veo límites entre dibujo y pintura y, en ocasiones, la técnica refleja otros lenguajes gráficos. A pesar de navegar entre infinitas soluciones, todo mi trabajo tiene siempre como objetivo conseguir armonía entre los elementos y los recursos utilizados.

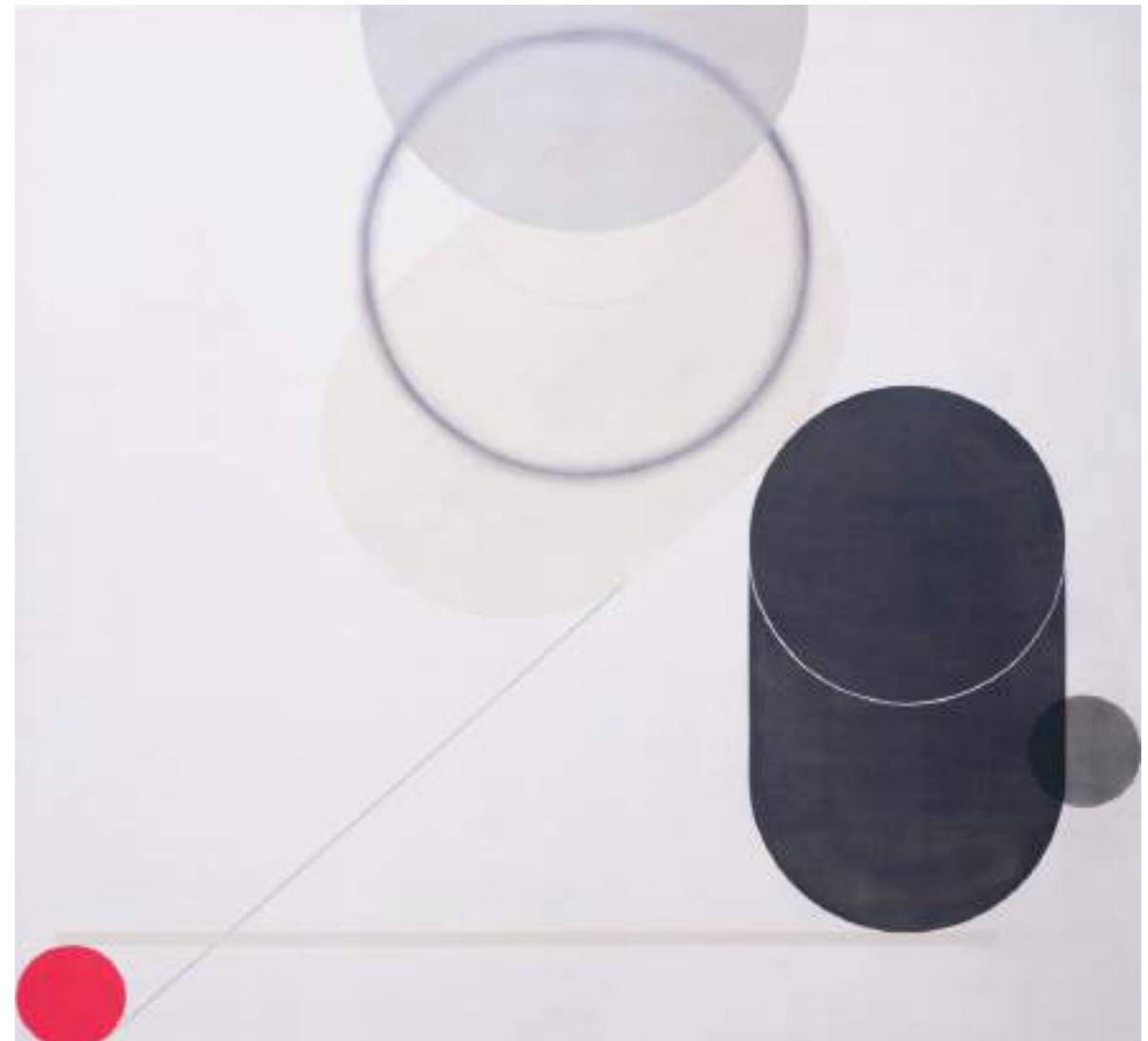
Principio de Razón

Sèrie «LEYES»

Acrílic, grafit i llapis de color sobre lli

140 x 130 cm

2017

JORDI MORELL

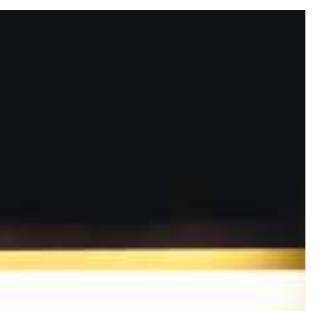
Salt, 1975

L'obra *S/T #15* (2018) forma part de la sèrie «Tanins». Aquesta sèrie ha sorgit de la feina realitzada en el projecte «La Pletera: un cas d'entretemps (2015-2018)», en el qual vaig participar fent seguiment de la desurbanització i restauració de les maresmes de la Pletera, a l'Estartit, en el marc del programa LifePletera.

Concretament, la sèrie «Tanins» fa referència als canvis cromàtics de l'aigua en llacunes i basses d'aquell indret. L'obra *S/T #15* és un assaig que intenta recordar un moment: «19.04.2017. Avui he coincidit amb el mostreig trimestral. Hi participen ecòlegs i geògrafs aquífers, per fer el seguiment de la vegetació (i del carboni?), d'espècies animals i del nivell i qualitat de l'aigua. En X. Q. m'ha explicat sobre els colors de les basses; el color negrós dels tanins ens fa pensar en el d'una infusió i en la seva terbolesa».

La obra *S/T #15* (2018) forma parte de la serie «Tanins». Esta serie ha surgido del trabajo realizado en el proyecto «La Pletera: un cas d'entretemps (2015-2018)», en el que participé haciendo seguimiento de la desurbanización y restauración de las marismas de La Pletera, en L'Estartit, en el marco del programa LifePletera.

Concretamente, la serie «Tanins» hace referencia a los cambios cromáticos del agua en lagunas y balsas de aquel lugar. La obra *S/T #15* es un ensayo que trata de recordar un momento: «19.04.2017. Hoy he coincidido con el muestreo trimestral, en el que participan ecólogos y geógrafos acuíferos para hacer el seguimiento de la vegetación (¿y del carbono?), de especies animales y del nivel y calidad del agua. X. Q. me ha explicado sobre los colores de las balsas; el color negruzco de los taninos nos hace pensar en el de una infusión y en su turbiedad».

S/T #15

Làmines de policarbonat tenyides

i marc retroil·luminat

110 x 80 cm

2018

Quan era estudiant m'impactà profundament la idea de W. Benjamin sobre l'aura en l'obra d'art i la seua destrucció en l'època de reproductibilitat tècnica, raó per la qual vaig concloure que la pretensió de pintar en el nostre temps podria resultar absurdà, reaccionària, cursi fins i tot. Després, però, de molt temps dedicat a la creació televisiva reproduïble *ad nauseam*, se'm reviscolà aqueix deler per pintar absurdament. I si era cursi se me'n fot. Així que pinte, tot partint generalment del cos com a excusa delitosa —si és brutal i nu, millor—, bé i que abordat no com a mer cos físic, sinó en tant que vòrtex temporal de les forces subtils que el formen. Aleshores, i aquesta és la part cabdal del procés, tracte d'infondre alè a la matèria somorta de pigments que, si ho faig bé —és a dir, sense pla ni expectativa—, desperta, m'ultrapassa i es transsubstancia en món novell, alhora que en un ull més dels milions amb què l'Ens no ens observa. Jo no hi he estat present quan tot això esdevenia, ho jure. A molt estirar, segons que deia l'homenot de Messkirch, en qualitat de «simple pont cap al sorgiment de l'obra que es destrueix a si mateix durant l'acte creatiu». I és que la creació no és tal si no és íntima contemplació sordociega ja de naixement, autoreferencial, irreproduïble, aniquiladora de la pròpia presència mundana, és a dir, generadora d'aura immaculada i de res més.

Sant Pau de Tebes

Acrílic sobre llenç

130 x 97 cm

2017

Cuando era estudiante me impactó profundamente la idea de W. Benjamin sobre el aura en la obra de arte y su destrucción en la época de reproductibilidad técnica, razón por la que concluí que la pretensión de pintar en nuestro tiempo podría resultar absurdamente reaccionaria, cursi incluso. Sin embargo, tras largo tiempo dedicado a la creación televisiva reproducible *ad nauseam*, se me reavivó ese afán por pintar absurdamente. Y si era cursi me resbaló. Así que pinto, y lo hago partiendo generalmente del cuerpo como excusa deleitosa —si es brutal y desnudo, mejor—, si bien abordado no como mero cuerpo físico, sino en tanto que vértice temporal de las fuerzas sutiles que lo forman. Entonces, y esta es la parte esencial del proceso, trato de infundir aliento a la materia mortecina de pigmentos que, si lo hago bien —es decir, sin plan ni expectativa—, desperta, me ultrapasa y se transubstancia en mundo recién hecho, a la vez que en un ojo más de los millones con que el Ente no nos observa. Yo no he estado presente cuando todo ello acontecía, lo juro. Como mucho, según decía el hombrón de Messkirch, en calidad de «simple puente hacia el surgimiento de la obra que se destruye a sí mismo durante el acto creativo». I es que la creación no es tal si no es íntima contemplación sordociega ya de nacimiento, autorreferencial, irreproducible, aniquiladora de la propia presencia mundana, es decir, generadora de aura inmaculada y de nada más.

ALBERT ARRIBAS

Barcelona, 1981

Arribas-Forcada no pinta: construeix; edifica composicions contundentes, directes i impactants però alhora marcades per una delicada poètica de contrastes i matisos.

L'aplom de les seves obres és fruit d'una difícil ordenació del caos que fa evident el caos de l'ordre. Aboca el seu món interior damunt les seves obres mentre va construint, deixant rastres vius amb cada gest, una retícula de llums velades.

Pertany al grup de pintors de la introspecció extravertida: aquells que ho donen tot per poder-se conèixer, que batallen amb la matèria, que la transformen per transformar-se, per transformar-nos. S'aventura i s'arrisca deixant-se endur per les pulsions més íntimes i arrauxades. Analitza i calcula per fer-se entendre. El seu camí no és estrictament estètic; és un camí ètic d'autoconeixement.

La seva pintura és valenta, desbordant, plena d'energia i de gran força. La paleta cromàtica, de colors vius i fins i tot estridents, serveix de reclam per a atrapar-nos i dur-nos al seu terreny de subtilitats concretes. Rere una aparença festiva i contrastada s'amaga una pinzellada de rerefons tràgic, una pinzellada hàbil plena de matisos. La línia, el color, la textura i el contrast són reflex de la seva passió copsada damunt les teles. La matèria esdevé un cant a la vida i la llibertat, una reflexió sentida del viure expressat des d'una dualitat evocadora.

Bernat Puigdollers al catàleg de l'exposició «Art i futur» (El País que Volem, 2015)

Hi

Tècnica mixta sobre fusta

112 x 112 cm

2018

Arribas-Forcada no pinta: construye; edifica composiciones contundentes, directas e impactantes, pero a la vez marcadas por una delicada poética de contrastes y matices.

El aplomo de sus obras es fruto de una difícil ordenación del caos que hace evidente el caos del orden. Vierte su mundo interior encima de sus obras mientras va construyendo, dejando rastros vivos con cada gesto, una retícula de luces veladas.

Pertenece al grupo de pintores de la introspección extravertida: aquellos que lo dan todo para poder conocerse, que batallan con la materia, que la transforman para transformarse, para transformarnos. Se aventura y se arriesga dejándose llevar por las pulsiones más íntimas y alocadas. Analiza y calcula para hacerse entender. Su camino no es estrictamente estético; es un camino ético de autoconocimiento.

Su pintura es valiente, desbordante, llena de energía y de gran fuerza. La paleta cromática, de colores vivos e incluso estridentes, sirve de reclamo para atraparnos y llevarnos a su terreno de sutilezas concretas. Tras una apariencia festiva y contrastada se esconde una pinzellada de trasfondo trágico, una pinzellada hábil llena de matices. La línea, el color, la textura y el contraste son reflejo de su pasión atrapada sobre las telas. La materia deviene un canto a la vida y la libertad, una reflexión sentida del vivir expresado desde una dualidad evocadora.

Bernat Puigdollers en el catálogo de la exposición «Art i futur» (El País que Volem, 2015)

L'obra presentada forma part del projecte que he realitzat en els darrers anys. Tot va començar repetint un quadre. M'interessava la imperfecció, ja que no el podia reproduir idènticament. Al mateix temps, unificava els dos quadres en un de sol; ara l'obra estava formada per la primera imatge i la seva còpia, modificant l'orientació d'una de les parts. Amb la repetició estableix un ritme, una cadència. Alhora, però, amb el canvi de posició d'una part del diptic, quelcom estrany s'afegia al conjunt.

Si en les primeres obres duplicava literalment el primer quadre i únicament una petita transformació s'instal·lava a la imatge, a mesura que avançava anava variant el procediment repetint només una part del quadre o alterant la mida de la còpia. Aquestes variacions i duplicacions de la imatge han suposat moltes i noves variables al meu treball. La complexitat que s'afegeix a la repetició i les variacions en l'orientació s'ha contrarestat amb una simplicitat i reducció dels elements formals del quadre.

Jugar amb la repetició ha ampliat la meva obra a noves maneres de treballar i, més important encara, de mirar.

Sha la la I need you

Acrílic, esmalt i oli sobre tela

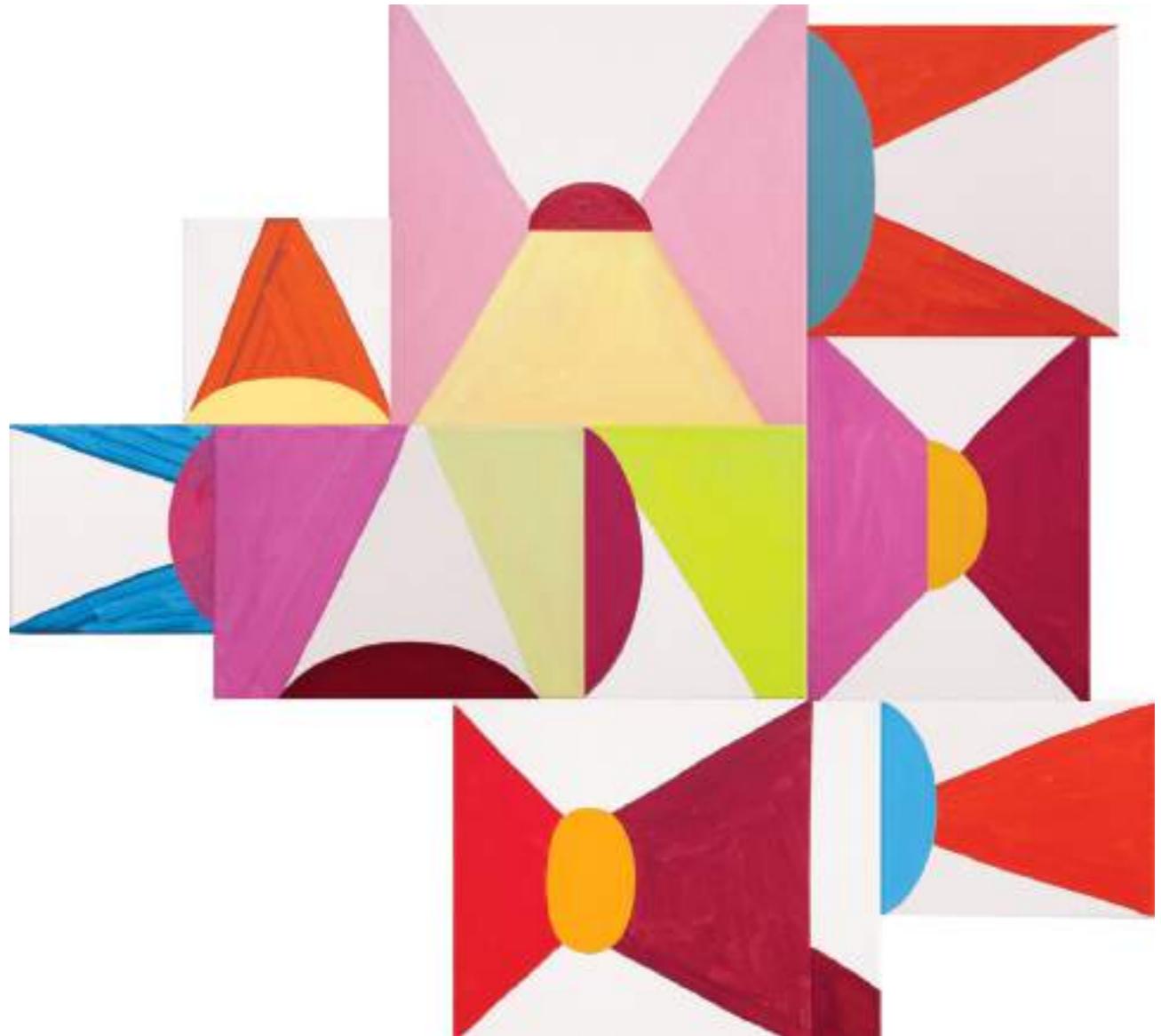
100,5 x 104 cm (políptic de 9 peces de diferents mides)

2017

La obra presentada forma parte del proyecto que he realizado en los últimos años. Todo comenzó repitiendo un cuadro. Me interesaba la imperfección, ya que no podía reproducirlo idénticamente. Al mismo tiempo, unificaba los dos cuadros en uno solo; ahora la obra estaba formada por la primera imagen y su copia, modificando la orientación de una de las partes. Con la repetición establecía un ritmo, una cadencia. Pero, a la vez, con el cambio de posición de una parte del díptico, algo extraño se añadía al conjunto.

Si en las primeras obras duplicaba literalmente el primer cuadro y únicamente una pequeña transformación se instalaba en la imagen, a medida que avanzaba iba variando el procedimiento repitiendo tan solo una parte del cuadro o alterando el tamaño de la copia. Estas variaciones y duplicaciones de la imagen han supuesto muchas y nuevas variables a mi trabajo. La complejidad que se añade a la repetición y las variaciones en la orientación se ha contrarrestado con una simplicidad y reducción de los elementos formales del cuadro.

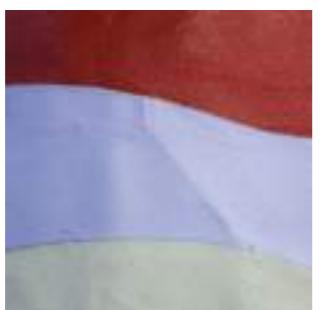
Jugar con la repetición ha ampliado mi obra a nuevos modos de trabajar y, más importante aún, de mirar.

La meva pràctica artística se centra en la construcció d'imatges amb capes de significats discordants, tot abordant la problemàtica d'integrar l'art i la vida. Elements del dia a dia com miralls d'Ikea, olives farcides, còctels, emoticons o objectes i anècdotes de la cultura popular són susceptibles d'ésser interpretats i mesclats amb el llenguatge visual de les avantguardes històriques.

Estic interessat en les variants interpretatives de formes icòniques, causades pel pas del temps o pel canvi de context. Seguint aquesta línia, he estat contrastant els experiments visionaris de les avantguardes utòpiques amb situacions específiques del meu entorn personal. Inevitablement, la ironia és present en moltes d'aquestes juxtaposicions, fent referència particularment als valors crítics de l'art i a la seva mercantilització.

El resultat d'aquestes relacions que estableixo em serveix per a explorar el potencial de la cultura visual i per a generar conflicte en l'imaginari col·lectiu amb situacions que oscil·len entre l'absurd, el romàntic i l'irònic. La pintura és el mitjà principal que utilitzo, encara que aquesta és completada i desenvolupada amb altres disciplines com el vídeo, el disseny de vestuari o la performance, les quals em permeten expandir la informació inherent en una imatge.

Mono Krabb

Acrílic sobre tela
105 x 80 cm
2018

Mi práctica artística se centra en la construcción de imágenes con capas de significados discordantes, abordando la problemática de integrar el arte y la vida. Elementos del día a día como espejos de Ikea, aceitunas rellenas, cócteles, emoticonos u objetos y anécdotas de la cultura popular son susceptibles de ser interpretados y mezclados con el lenguaje visual de las vanguardias históricas.

Estoy interesado en las variantes interpretativas de formas icónicas, causadas por el paso del tiempo o por el cambio de contexto. Siguiendo esta línea, he estado contrastando los experimentos visionarios de las vanguardias utópicas con situaciones específicas de mi entorno personal. Inevitablemente, la ironía se halla presente en muchas de estas yuxtaposiciones, haciendo referencia particularmente a los valores críticos del arte y a su mercantilización.

El resultado de estas relaciones que establezco me sirve para explorar el potencial de la cultura visual y para generar conflicto en el imaginario colectivo con situaciones que oscilan entre lo absurdo, lo romántico y lo irónico. La pintura es el medio principal que utilizo, aunque esta es completada y desarrollada con otras disciplinas como el vídeo, el diseño de vestuario o la performance, que me permiten expandir la información inherente en una imagen.

ION ETXEBERRIA

Bergara, 1970

Sempre em resulta difícil parlar sobre pintura; les paraules es queden curtes. Crec que la pintura és el llenguatge més complex que existeix, perquè es poden barrejar en la mateixa imatge múltiples registres, des de la projecció expressiva o el pur gest fins a la representació mimètica d'alguna cosa externa: una «túrmix» en la qual s'agiten el que sents, el que imagines, el que veus o, simplement, les petjades que deixes pel mer fet de ser-hi...

Tinc una relació molt espontània i directa amb la pintura; per a mi, l'acte de pintar és un acte voluptuós que m'arrosegua; és un diàleg entre la matèria pictòrica i jo, en el qual la pintura sempre acaba portant-me a l'hort amb la seva lluentor, el seu color intens i la seva textura suau i cremosa.

Al llarg d'aquests últims temps he anat provant nous processos més controlats, que es sumen als més espontanis. *Conejo azul* és un dels primers resultats de la mescla de tots aquests processos, dels més propis meus, més lliures, i dels que pretenden modular una mica l'impuls.

...una actinia gronxant els seus tentacles parsimoniosament, calavera ardent i bavejant, acció entretallada, com a les palpentes en la foscor, paua i síncope, una nebulosa animal entre guaites verdes, roques ígnies i metamòrfiques, flames de desig i, entre l'espessor, un conill blau...

Conejo azul

Acrílic, pastel i esprai sobre taula

160 x 160 cm

2018

Siempre me resulta difícil hablar sobre pintura; las palabras se quedan cortas. Creo que la pintura es el lenguaje más complejo que existe, porque se pueden mezclar en la misma imagen múltiples registros, desde la proyección expresiva o el puro gesto hasta la representación mimética de algo externo: una túrmix en la que se agitan lo que sientes, lo que imaginas, lo que ves o, simplemente, las huellas que dejas por el mero hecho de estar allí...

Tengo una relación muy espontánea y directa con la pintura; para mí, el acto de pintar es un acto voluptuoso que me arrasta; es un diálogo entre la materia pictórica y yo, en el cual la pintura siempre acaba llevándome al huerto con su brillo, su color intenso y su textura suave y cremosa.

A lo largo de estos últimos tiempos he ido probando nuevos procesos más controlados, que se añaden a los más espontáneos. *Conejo azul* es uno de los primeros resultados de la mezcla de todos esos procesos, de los más propios míos, más libres, y de los que pretenden modular un poco el impulso.

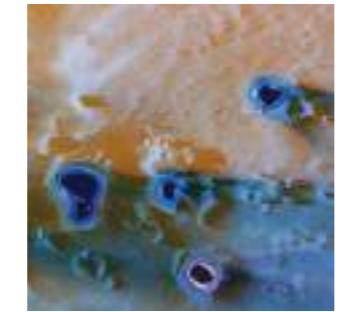
...una actinia meciendo sus tentáculos parsimoniosamente, calavera ardiente y babeante, acción entrecortada, como a tentas en la oscuridad, paua y síncope, una nebulosa animal entre vigías verdes, rocas ígneas y metamórficas, llamas deseantes y, entre la espesura, un conejo azul...

Figura, paisatge, marina

Aquesta és la mètrica original de bastidors (França del XIX), que s'instaura com a sistema universal d'estandardització a través d'una taula de formats: figura, paisatge, marina, adequats per a cada tema. Aquest sistema de producció es manté vigent avui dia sense que gairebé ens en qüestionem la naturalesa. L'obra presentada s'emmarca en aquesta sèrie de peces que juga amb els formats tradicionals com a condicionants *a priori* de la finestra de la pintura i la relació entre aquesta «finestra» i una mirada abstracta.

Les peces recuperen l'interès per la transparència del material i exploren els límits de la metàfora «quadre-finestra» fins a desvelar de quina manera l'estructura interna del quadre participa d'un ordre poètic dins del caos (re)presentat en la pintura. Un cert nivell d'«espacialisme» trencà amb el seu «il·lusionisme» mitjançant forats en l'espai capaços de donar forma al buit.

60 Paisaje

Tècnica mixta sobre metacrilat i bastidor de fusta

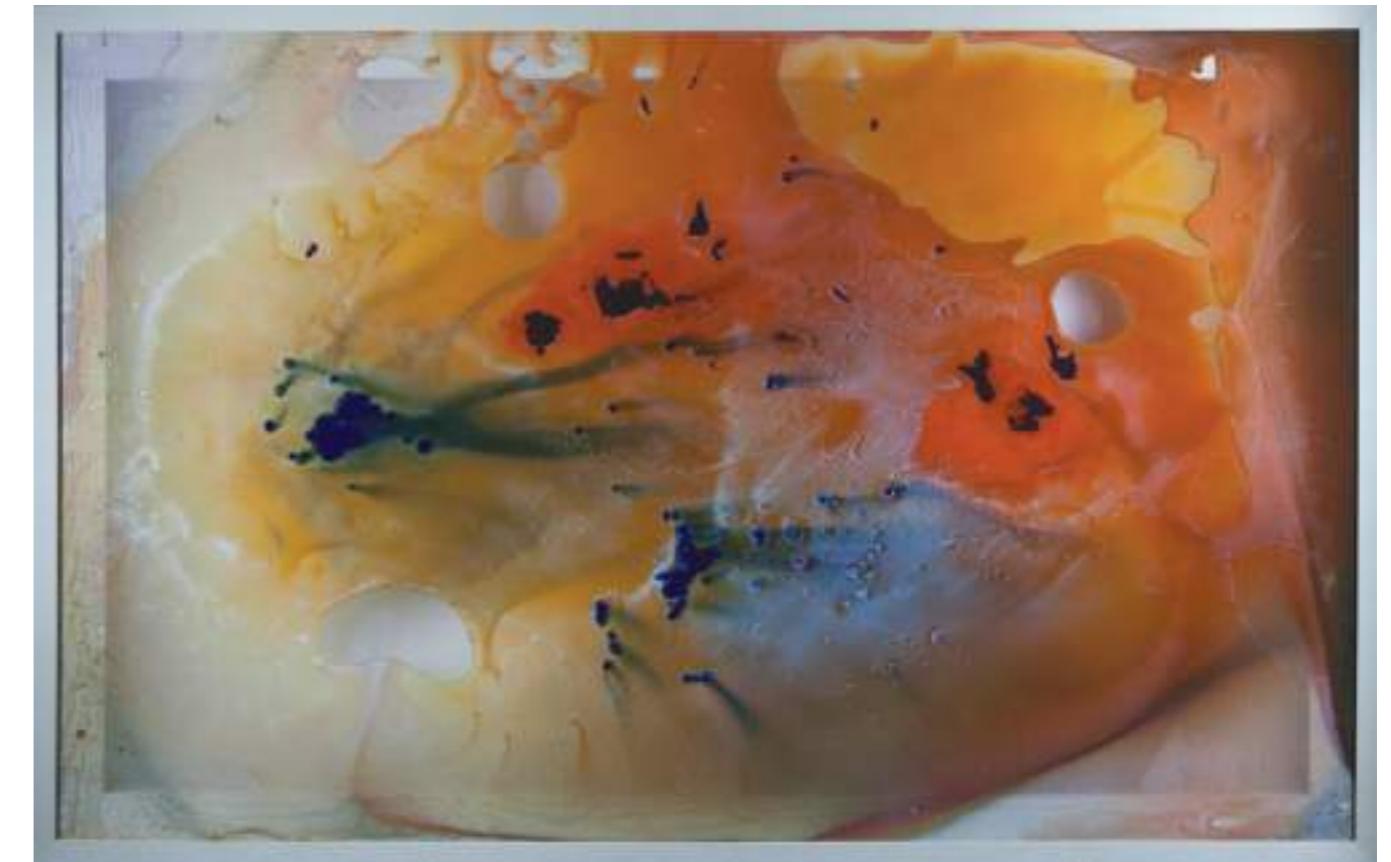
89 x 130 cm

2016

Figura, paisaje, marina

Esta es la métrica original de bastidores (Francia del XIX), que se instaura como sistema universal de estandarización a través de una tabla de formatos: figura, paisaje, marina, adecuados para cada tema. Dicho sistema de producción se mantiene vigente hoy día sin que apenas nos cuestionemos su naturaleza. La obra presentada se enmarca en esta serie de piezas que juega con los formatos tradicionales como condicionantes *a priori* de la ventana de la pintura y la relación entre dicha «ventana» y una mirada abstracta.

Las piezas recuperan el interés por la transparencia del material y exploran los límites de la metáfora «cuadro-ventana» hasta desvelar cómo la estructura interna del cuadro participa de un orden poético dentro del caos (re)presentado en la pintura. Un cierto nivel de «espacialismo» rompe con su «ilusionismo» mediante huecos en el espacio capaces de dar forma al vacío.

A propòsit de la globalització, Santiago Alba Rico ens centra la mirada en la tensió generada dins l'individu contemporani per les possibilitats d'accio i les possibilitats de desig. Segons ell, l'abaratiment del cost del telèfon mòbil i d'Internet o la gratuïtat de Facebook han permès al jovent de tot el món accedir a una indústria del desig global, tot i trobar-se en situacions de misèria extrema o guerra. D'altra banda, l'accés i l'obertura a aquesta esfera han anat acompanyats d'un tancament o d'una reducció de les possibilitats materials per a satisfer tals desitjos. Dit d'una altra manera, en els darrers quinze anys, les diferències entre les persones més i menys privilegiades del món pel que fa als seus desitjos s'han redut enormement, alhora que han augmentat i s'han enfortit les diferències pel que fa a les condicions materials de vida i les possibilitats de canviar-les. Quines són les conseqüències d'aquesta conjuntura a nivell de construcció de la identitat, a nivell d'autopercepció, a nivell emocional i psicològic, a nivell social i de relació amb els altres?

Aquest quadre forma part d'una sèrie de pintures que donen testimoni de la meva pròpria relació amb el desig i la seva insatisfacció. Construeixo paraisos on la perspectiva o qualsevol altre sistema de representació de la realitat es troba en qüestió. El fons se'ns apareix com un decorat, o un panorama pintat dins el mateix quadre. Les figures, lleugeres com retalls de revista —o, encara més, com a imatges digitals—, pesen el que pesen els desitjos i es difuminen, s'esvaeixen com ho fan les possibilitats de satisfer-los.

Noia VIII

Oli sobre tela
150 x 150 cm
2018

A propósito de la globalización, Santiago Alba Rico nos centra la mirada en la tensión generada dentro del individuo contemporáneo por las posibilidades de acción y las posibilidades de deseo. Según él, el abaratamiento del coste del teléfono móvil y de Internet o la gratuitad de Facebook han permitido a los y las jóvenes de todo el mundo acceder a una industria del deseo global, aun hallándose en situaciones de miseria extrema o guerra. Por otro lado, el acceso y la apertura a esta esfera han ido acompañados de un cierre o una reducción de las posibilidades materiales para satisfacer tales deseos. Dicho de otro modo, en los últimos quince años, las diferencias entre las personas más y menos privilegiadas del mundo en lo que respecta a sus deseos se han reducido enormemente, a la vez que han aumentado y se han fortalecido las diferencias en lo que respecta a las condiciones materiales de vida y las posibilidades de cambiarlas. ¿Cuáles son las consecuencias de esta coyuntura a nivel de construcción de la identidad, a nivel de autopercpción, a nivel emocional y psicológico, a nivel social y de relación con los demás?

Este cuadro forma parte de una serie de pinturas que atestiguan mi propia relación con el deseo y su insatisfacción. Construyo paraísos donde la perspectiva o cualquier otro sistema de representación de la realidad se halla en cuestión. El fondo se nos aparece como un decorado, o un panorama pintado dentro del mismo cuadro. Las figuras, ligeras como recortes de revista —o, más aún, como imágenes digitales—, pesan lo que pesan los deseos y se difuminan, se desvanecen como lo hacen las posibilidades de satisfacerlos.

PEDRO PEÑA

Jaén, 1978

Pedro Peña ens convida a habitar en un món ple de poètiques abstraccions, on transiten un nombre aparentment aleatori de línies. Algunes d'aquestes ratlles són impreses a la massa pictòrica esgarrapant-ne la superfície; en canvi, altres són superposades afegint més pintura. Bé per la seva absència, bé per la seva presència, les rectes marquen el ritme de la lectura del magma de color i les formes que omplen l'espai. Hi ha una tensió entre ambdós plànols: l'energètica base de pura materialitat aparentment en expansió i una fórmula de línies que li confereixen un estar més estàtic. Talment com costures, les ratlles mantenen la unitat de les masses; línies que han marcat el territori per posseir-lo o que han prefigurat la forma de la qual emergiran els murs de la casa primigènia.

Les ratlles són el record de la projecció futura d'un anhel; fan del món un lloc manipulable, a la nostra mesura. Les lletres responen a això mateix: són rectes que representen idees. Pedro ha investigat, des dels seus primers treballs en la sèrie «Rayares», la tensió que es produeix entre dos plànols complementaris: un plànlol que emana potència creadora, plena d'energia, que suggerix una expansió cap a fora dels límits del suport; l'altre, un teixit de línies que s'apodera de la superfície pictòrica. L'artista cerca l'equilibri entre aquests dos plànols, com una obra arquitectònica. A primera vista, veiem una composició de presència visual que satisfà la nostra anàlisi compositiva amb colors i formes plàstiques que funcionen. Però aquest treball està ple de tensió, com la impossible columna que resisteix el pes de l'entaulament. Les ratlles contenen una composició pictòrica en expansió.

Antonio Labella, crític d'art

Reflex Pink Scratch

Tècnica mixta i laca sobre fusta

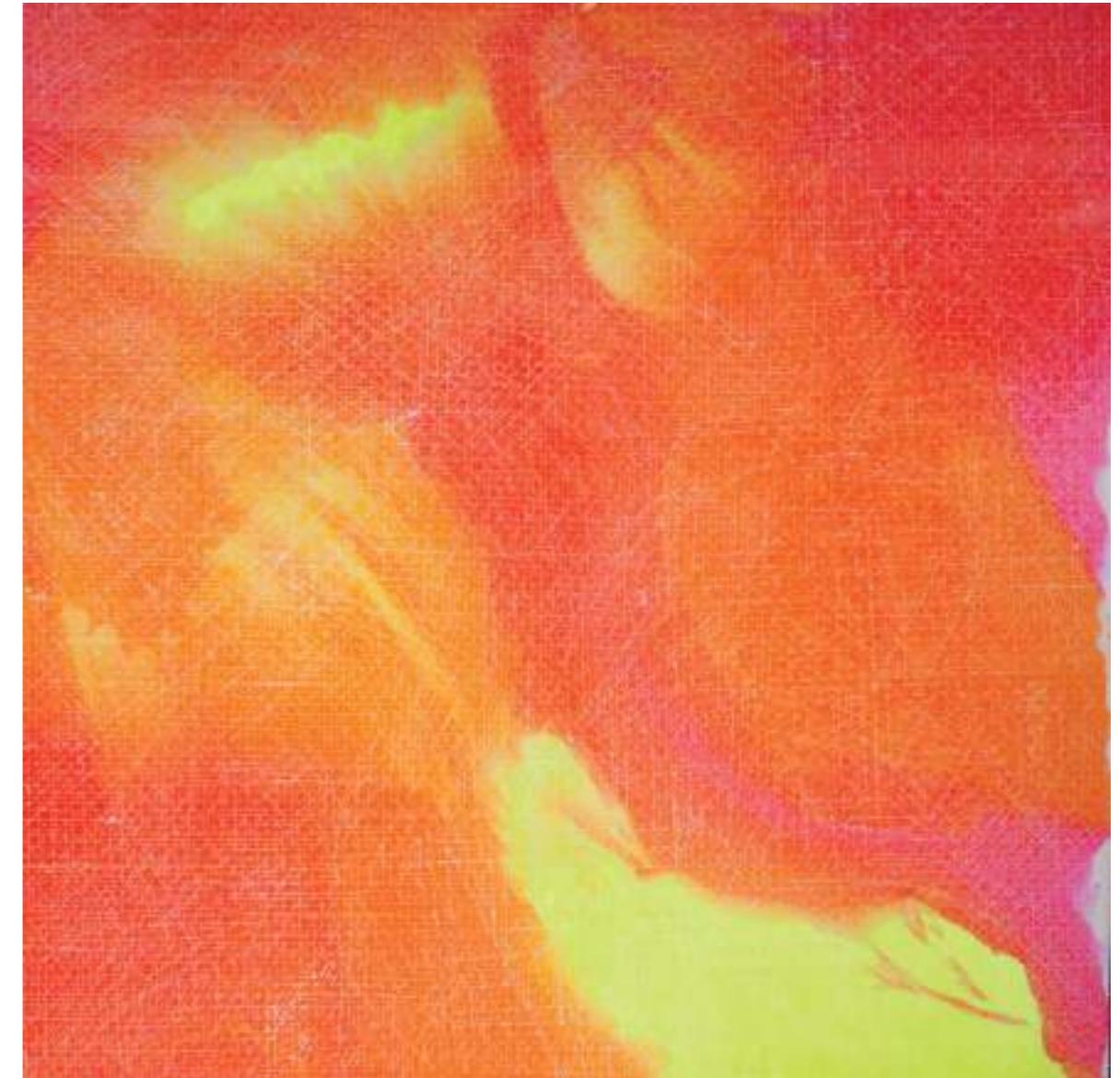
150 x 150 cm

2017

Pedro Peña nos invita a habitar en un mundo lleno de poéticas abstracciones, donde transitan un número aparentemente aleatorio de líneas. Algunas de estas rayas son imprimidas a la masa pictórica arrancando la superficie; en cambio, otras son superpuestas añadiendo más pintura. Bien por su ausencia, bien por su presencia, las rectas marcan el ritmo de la lectura del magma de color y las formas que llenan el espacio. Hay una tensión entre ambos planos: la energética base de pura materialidad aparentemente en expansión y una fórmula de líneas que le confieren un estar más estático. Al igual que unas costuras, las rayas mantienen la unidad de las masas; líneas que han marcado el territorio para poseerlo o que han prefigurado la forma de la que emergerán los muros de la casa primigenia.

Las rayas son el recuerdo de la proyección futura de un anhelo; hacen del mundo un lugar manipulable, a nuestra medida. Las letras responden a eso mismo: son rectas que representan ideas. Pedro ha investigado, desde sus primeros trabajos en la serie «Rayares», la tensión que se produce entre dos planos complementarios: un plano que emana potencia creadora, llena de energía, que sugiere una expansión hacia afuera de los límites del soporte; el otro, un tejido de líneas que se apodera de la superficie pictórica. El artista busca el equilibrio entre estos dos planos, como una obra arquitectónica. A simple vista, vemos una composición de presencia visual que colma nuestro análisis compositivo con colores y formas plásticas que funcionan. Pero este trabajo está lleno de tensión, al igual que la imposible columna que resiste el peso del entablamiento. Las rayas contienen una composición pictórica en expansión.

Antonio Labella, crítico de arte

La seva pràctica pictòrica es rebel·la contra conceptes com «el que és permanent» i «el que és estàtic» i cerca profanar el territori del que és desconegut, aclarint noves incògnites i redescobrint nous paradigmes i noves maneres de comprendre el llenguatge ancestral de la pintura, sempre en constant expansió.

Aquest enfocament, similar a la poesia de la inexperiència, fuig del «yo romàntico» i posa la mirada en el joc de la percepció i en l'abandó del passat conegut per a fer el salt cap al futur que resta per conèixer.

La seva obra renega de *l'art pour l'art* i entén que, sent com és un mitjà d'expressió, l'art és eminentment comunicatiu i ha d'estar sempre basat en una ideologia. Per tot això, més que parlar de «creació artística», hauríem de parlar de «reacció artística».

Agujeros de gusano. La búsqueda del paradigma

Tècnica mixta sobre tela

150 x 150 cm

2018

Su práctica pictórica se rebela contra conceptos como «lo permanente» y «lo estático» y busca profanar el territorio de lo desconocido, despejando nuevas incógnitas y redescubriendo nuevos paradigmas y nuevas maneras de comprender el lenguaje ancestral de la pintura, siempre en constante expansión.

Este enfoque, similar a la poesía de la inexperiencia, huye del «yo romántico» y pone su mirada en el juego de la percepción y en el abandono del pasado conocido para dar el salto hacia el futuro por conocer.

Su obra reniega de *l'art pour l'art* entiende que, siendo como es un medio de expresión, el arte es eminentemente comunicativo y debe estar siempre basado en una ideología. Por todo ello, más que hablar de «creación artística», deberíamos hablar de «reacción artística».

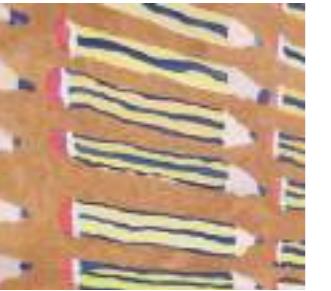

FRANCESC RUIZ

Palamós, 1990

La meva pràctica artística es desenvolupa a través del dibuix i la pintura, així com d'altres processos col·laboratius dels quals deriven projectes de diferents medis: publicacions, vídeos...

El meu és un treball que es basa en l'experiència vital, de la qual el nomadisme, la deriva, el trànsit, l'atzar, la ironia i l'humor són constants. Des de fa vuit anys, sempre duc una llibreta a sobre, en la qual prenc notes, dibuixo i recullo records dels llocs per on he passat i viscut. Les llibretes esdevenen un mapa mental del record i de la memòria, i són l'arxiu del qual posteriorment extrec el material per als meus diversos projectes artístics; són una finestra a una successió de petits micròrelats a través dels quals accedim al relat d'un viatge que és alhora una experiència de vida, coneixement i relació amb els altres.

Llapis

Oli sobre lli

120 x 100 cm

2018

Mi práctica artística se desarrolla a través del dibujo y la pintura, así como de otros procesos colaborativos de los cuales derivan proyectos de distintos medios: publicaciones, videos...

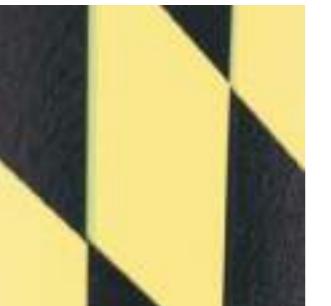
El mío es un trabajo que se basa en la experiencia vital, de la que el nomadismo, la deriva, el tránsito, el azar, la ironía y el humor son constantes. Desde hace ocho años, siempre llevo una libreta encima, en la que tomo notas, dibujo y recojo recuerdos de los lugares por donde he pasado y vivido. Las libretas se convierten en un mapa mental del recuerdo y de la memoria, y son el archivo del que posteriormente extraigo el material para mis diversos proyectos artísticos; son una ventana a una sucesión de pequeños microrrelatos a través de los cuales accedemos al relato de un viaje que es a la vez una experiencia de vida, conocimiento y relación con los demás.

VÍCTOR SOLANAS-DÍAZ

Tolosa, 1977

L'obra que es presenta al XV Premi de Pintura Francesc Gimeno està realitzada amb cinta senyalitzadora formant diagonals grogues i negres. Aquestes diagonals són els elements bàsics de l'obra: en generen la forma, el color i la textura i són com a píxels que es combinen mitjançant un sistema binari senzill, que es torna complex des del moment en què s'hi apliquen adreçaments vectorials i diferents fórmules matemàtiques per a crear efectes de moviment o distorsió. Aquest efecte pixelat origina formes properes a l'*Op-art*, derivades de la psicologia de la percepció, que obliguen l'espectador a estableir contínuament relació visual amb l'entorn des de diferents perspectives per a la correcta apreciació de l'obra.

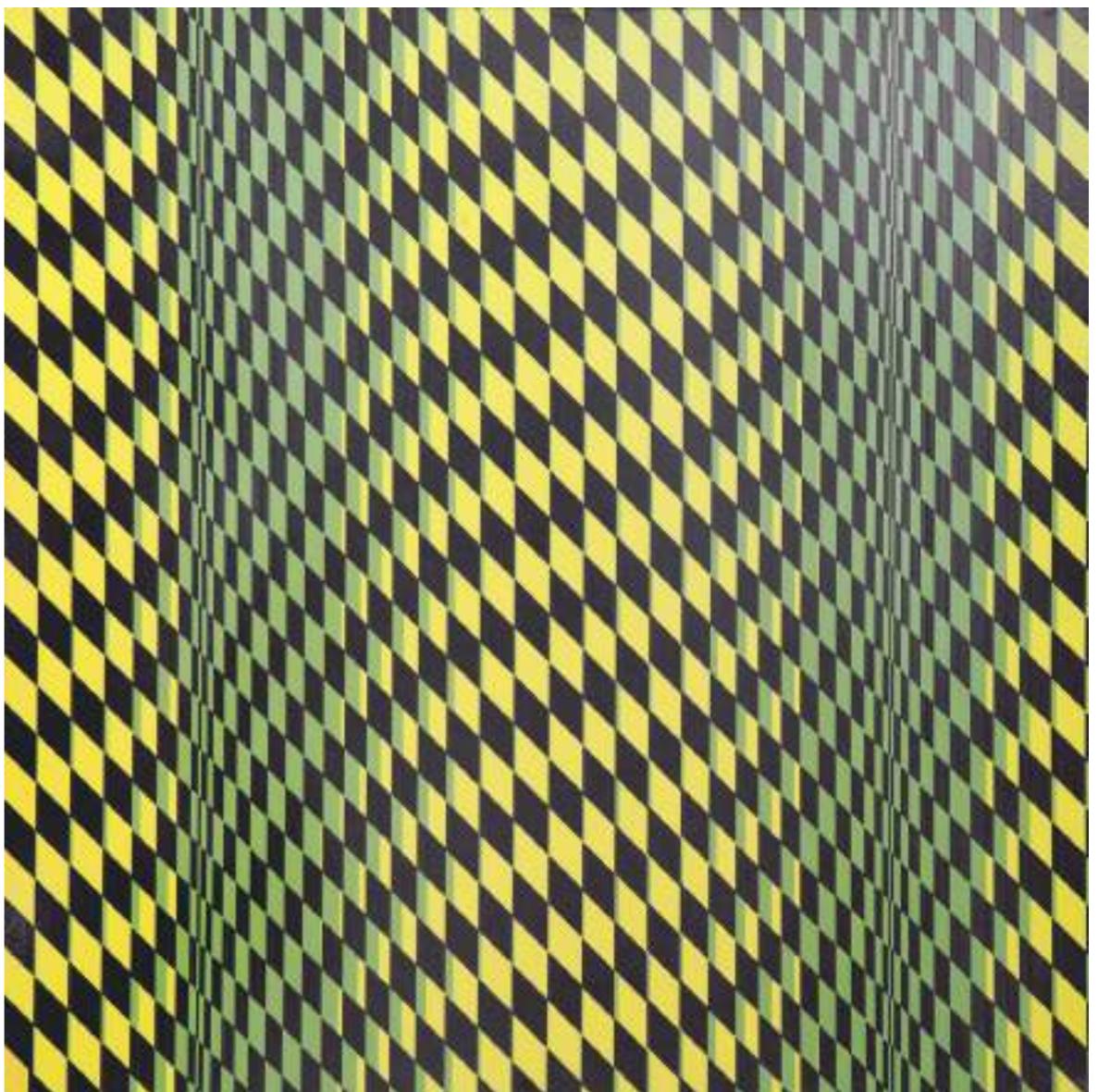
Neither XII

Cinta senyalitzadora sobre lli siliconat

150 x 150 cm

2017

La obra que se presenta al XV Premio de Pintura Francesc Gimeno está realizada con cinta señalizadora formando diagonales amarillas y negras. Estas diagonales son los elementos básicos de la obra: generan la forma, el color y la textura y son tomados como píxeles que se combinan mediante un sistema binario sencillo, que se torna complejo desde el momento en que se aplican direccionamientos vectoriales y distintas fórmulas matemáticas para crear efectos de movimiento o distorsión. Este efecto pixelado origina formas cercanas al *Op-art*, derivadas de la psicología de la percepción, que obligan al espectador a establecer continuamente relación visual con el entorno desde diferentes perspectivas para la correcta apreciación de la obra.

El treball de Gal·la Uriol Jané no busca assolir un estil o una coherència formal o programàtica; l'objectiu del seu treball és transportar idees, trobar una forma per a cada ocasió atenent les necessitats del procés i la matèria.

En les seves peces apareix sempre la pregunta sobre la interpretació de la realitat, com la percebem i la transformem a través dels salts entre diversos llenguatges. Uriol Jané es pregunta sobre els límits de l'art, què és la identitat, com és la nostra societat i com mirem el món.

L'artista segueix sent pintora, encara que ja fa temps que les seves obres exploren altres camps a través de l'escultura, la fotografia o el vídeo. Per a la Gal·la la pintura és com tornar a casa, recordar què la va fer decidir, un dia, a dedicar-se a això tan difícil de definir que és l'art. La pintura, per a ella, és una pràctica íntima, gairebé diària; un exercici del fet d'estar aquí i ara; una pràctica d'abstracció més o menys allunyada de les imatges que els nostres ulls, educats en la nostra cultura, coneixen, més o menys lluny de la imatge fotogràfica amb zoom i deformació. L'abstracció, per a l'artista, és jugar amb els fragments d'aquesta realitat visual més completa que entra per les nostres nинetes: fer sorgir el volum d'allò pla, fer levitar un cos o combinar aquests trossos o formes més sintètiques creant una geometria impossible en el món de les tres dimensions. El fons i les figures, a les seves pintures, es diferencien i es mesclen d'una manera enigmàtica i simple, posant en contacte diversos registres i textures dins un mateix quadre, alguns pastosos, altres lleugers.

Intersecció

Oli sobre tela
73 x 92 cm
2018

El trabajo de Gal·la Uriol Jané no busca lograr un estilo o una coherencia formal o programática; el objetivo de su trabajo es transportar ideas, hallar una forma para cada ocasión atendiendo a las necesidades del proceso y la materia.

En sus piezas aparece siempre la pregunta sobre la interpretación de la realidad, cómo la percibimos y la transformamos a través de los saltos entre diversos lenguajes. Uriol Jané se pregunta sobre los límites del arte, qué es la identidad, cómo es nuestra sociedad y cómo miramos el mundo.

La artista sigue siendo pintora, aunque ya hace tiempo que sus obras exploran otros campos a través de la escultura, la fotografía o el vídeo. Para Gal·la la pintura es como volver a casa, recordar qué la hizo decidir, un día, a dedicarse a eso tan difícil de definir que es el arte. La pintura, para ella, es una práctica íntima, casi diaria; un ejercicio del hecho de estar aquí y ahora; una práctica de abstracción más o menos alejada de las imágenes que nuestros ojos, educados en nuestra cultura, conocen, más o menos lejos de la imagen fotográfica con zoom y deformación. La abstracción, para la artista, es jugar con los fragmentos de esta realidad visual más completa que entra por nuestras pupilas: hacer surgir el volumen de lo que es plano, hacer levitar un cuerpo o combinar estos trozos o formas más sintéticas creando una geometría imposible en el mundo de las tres dimensiones. El fondo y las figuras, en sus pinturas, se diferencian y se mezclan de un modo enigmático y simple, poniendo en contacto diversos registros y texturas dentro de un mismo cuadro, algunos pastosos, otros ligeros.

ALDO ÚRBANO
Barberà del Vallès, 1991

2013 Grado en Bellas Artes. Universidad de Barcelona

Exposiciones individuales / Exposiciones individuales

- 2018 *Durante un experimento casero alrededor del color, una vela bífida y el ocaso de dos soles gemelos*, EtHall, Barcelona
2017 *El mismo color tiene en dos lugares un carácter totalmente distinto, como si la misma cara te recordase a dos personas a la vez*, Bombon Projects, Barcelona
2016 *Imitar el movimiento de un espejismo*, Galería Balaguer, Barcelona
2015 *Are those ice creams or mountains?*, La Puntual, Sant Cugat, Barcelona. Comisariada por Caterina Almirall
Gran Muelle, El Passadís, Barcelona

Exposiciones colectivas / Exposiciones colectivas

- 2018 II, Programa *Composicions*, Barcelona Gallery Weekend, junto a Anna Dot
Dialogue de l'ombre double, Centro de Arte Alcobendas, Madrid
Assumpta: una forta intuició, junto a Daniel Moreno Roldán, MNAC
Tinta Fresca, Centre d'Art La Panera, Lleida
2017 *El 85% de la matèria*, Centre d'Art Maristany, Sant Cugat
You are too alert to sleep any longer, The Roomates, Londres
Supersimétrica, Madrid, en colaboración con Fireplace Venien de lluny, Piramidón, Barcelona
2016 *Falla*, Fundació Arranz Bravo, Barcelona. Comisariada por Jordi Garrido
El Grand Tour, Sant Andreu Contemporani, Barcelona.
2015 Getxoarte 2015, Bilbao
SWAB, Barcelona
2014 *Plaga*, Barcelona
L'Assalt, EART, Barcelona
Sandarbh Artist Residency, Partapur, India

Premios i beques / Premios y becas

- 2018 Premi GAC al artista emergente
Sala d'Art Jove (intercambio internacional con HISK)
2017 Sala d'Art Jove (proyecto en colaboración con Daniel Moreno Roldan)
2016 Sala d'Art Jove, edición

- 2015 Premio de Pintura Internacional Focus -Abengoa (seleccionado)
2014 Beca Guasch Coranty para la creación artística, Fundación Guasch Coranty
2013 ART←30BS, Galería Trama (seleccionado)

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Fundación Guasch Coranty, Soho House Barcelona

VICENT ÀRLANDIS

València, 1963

Llicenciatura en Belles Arts per les universitats de València i Barcelona

Exposiciones col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2016 *Capritxos Metafísicos*, Flux Festival, Centre Arts Santa Mònica, Barcelona

Premios i beques / Premios y becas

- Premi Laus d'Or per Little MTV Show Just For Lonely Women, Barcelona
Primer Premi amb Veneno en la Piel, Festival Video Musical, Vitoria-Gasteiz
2011 Seleccionat amb Família.cat al Cartoon Forum Sopot, Polònia
2008 Premi millor guió amb Mundopatata al XVII Festival de Cinema Fantàstic, Sant Sebastià
Seleccionat amb El nen clònic! al Cartoon Forum Girona

Colaboraciones / Colaboraciones

- Il·lustració La Vanguardia
El País
Rolling Stones
Animació Televisió de Catalunya, TV3
Canal +
Canal 9
MTV, Regne Unit
Centre Arts Santa Mònica, Barcelona
Sony Music

ALBERT ARRIBAS

Barcelona, 1981

2003-2008 Belles Arts. Universitat de Barcelona i Santiago de Chile

- 2015 Premio de Pintura Internacional Focus -Abengoa (seleccionado)
2014 Beca Guasch Coranty para la creación artística, Fundación Guasch Coranty
2013 ART←30BS, Galería Trama (seleccionado)

2000-2003 Tècnic superior en Arts Murals. Escola Massana de Barcelona

Exposiciones individuales / Exposiciones individuales

- 2016 Casa Saladrígues, Blanes
Sculpture's corner, Plaça Europa, Hospitalet de Llobregat
2015 Ferme d'Estrades, Le Passage d'Agen, (Aquitaine) França
2012 Fundació Arranz-Bravo, L'Hospitalet de Llobregat (Edició catàleg)
2010 Puig i Cadafalch: Casa de les Punxes, Barcelona
Natural E-Motion, Centre d'art Can Patalarga, Manlleu
2009 Forum Palatiolo, Palafolls
Varennes Fine Arts, Londres
2007 Centre Artístic La Nau, Sabadell
Casa Saladrígues, Blanes [Edició catàleg]
2003 Escola Massana, Barcelona

Exposiciones colectivas / Exposiciones colectivas

- 2017 *Arranz-Bravo 75-75*
2016 Principal Obert de Petritxol, Barcelona
2015 Acadèmia de Belles Arts, Sabadell, Barcelona
Galeria Pèrgamon Quatre, Barcelona
Biblioteca pública de Lleida
Espai d'Art La Passió, Olesa de Montserrat
Centre de Lectura de Reus
Centre Cultural La Marineta, Mollet del Vallès
Tinglado 4, Tarragona
2014 Museu del Tapis Contemporani-Casa Aymat, Sant Cugat
Galeria Pèrgamon Quatre, Barcelona
2013 *I Biennal d'art jove de l'acadèmia de Belles Arts de Sabadell*
Galeria Pèrgamon Quatre, Barcelona
2012 Berger Gallery, Barcelona
14º Concurs de Pintura Jove, Palau Moja, Barcelona
Galeria ARTLOFT, Reus, Tarragona
Aula de Cultura de Caixa Penedès- Fòrum Berger-Balaguer, Vilafranca del Penedès
2011 Berger Gallery, Barcelona
Museo Cortijo de Miraflores, Marbella
Palau Moja, Barcelona

- 2010 *XII Premi de Pintura Honda*, La Garriga, Biblioteca de Lleida
2009 Centre d'Art el Marçó Vell, Centelles
Museu Regional de Manresa
2008 Fundació Valvi, Girona
Fundació Cuixart, Barcelona

Premis i beques / Premios y becas

- 2016 Seleccionat pel projecte Sculpture's corner, plaça Europa, Hospitalet de Llobregat
2015 Seleccionat pel projecte ART I FUTUR, Barcelona
2014 19a Biennal d'Art Contemporani Català, Sant Cugat (Edició catàleg)
2012 Beca creació Caixa Penedès
14é Premi de pintura jove. Galeria ARTLOFT, Tarragona (Edició catàleg)
2011 Menció honorífica premi de pintura Arte Madrid, Madrid (Edició catàleg)
2010 Finalista en la 12a Edició del Premi Honda la Garriga (Edició catàleg)
2009 Menció d'honor LXVII Premi de pintura Centelles (Edició catàleg)
2007 Beca de Creació Museu d'Art de Sabadell
Finalista Biennal Premis pintura La Mutua07 de Granollers (Edició catàleg)

LOLA BERENGUER

El Ejido, 1965

1989 Licenciada en Bellas Artes. Universidad de Sevilla

Exposiciones individuales / Exposiciones individuales

- 2018 *Leyes*. Galería Ruiz Linares, Granada
2017 *Tête à Tête*. 6a Galeria d'Art, Palma de Mallorca
2013 *Figuras y Coincidencias*. Centro Cultural Torre Vella, Salou
2010 *La línea que nos une*. Meca Mediterráneo Centro Artístico, Almería
2004 Galería Leonardo. Bolzano, Italia
Galería IL Canovaccio, Studio del Canova, Roma
1991 Sala de la Cultura del Palacio de Bellas Artes de Santo Domingo R.D.
1989 Sala de Exposiciones BBV Almería

Exposiciones colectivas / Exposiciones colectivas

- 2018 *Drawing Room Lisboa*
33 Premio BMW de Pintura
XIII Bienal de Artes Plásticas de Albacete. Museo Municipal de Albacete
15 Premio de Pintura Francesc Gimeno. Museo de Tortosa
XLVIII Concurso Internacional de Pintura Rafael Zabaleta. Museo Zabaleta. Quesada, Jaén
XVIII Premio de Pintura Universidad de Murcia DelicARTessen. Galería Ester Montoriol, Barcelona

Premis i beques / Premios y becas

- 2016 Primer Premio de Pintura Focus-Abengoa
2015 Segundo Premio XI Certamen de Pintura Contemporánea Casimiro Baragaña
Premio Adquisición 76 Exposición Internacional de Artes Plásticas de Valdepeñas
Mención de Honor VI Premio Bienal de Pintura Torres García-Ciutat de Mataró
2014 Primer Premio XXVIII Premio de Pintura Emilio Ollero
Premio Adquisición XXXV Certamen Nacional de Arte Contemporáneo Ciudad de Utrera
2012 Primer Premio VII Premi Salou de Recerca Pictòrica
Primer Premio XXXV Certamen Nacional de Pintura Casimiro Sainz
Primer Premio XXX Certamen de Pintura S. Soria Vila de Benissa
Mención de Honor Arte no Morrazo
2011 Premio Adquisición IV Premio de Pintura Ciudad de Badajoz
3ª Medalla de Honor XIX Premio Tudela de Pintura
Premio Adquisición LXII Salón de Arte de Puerto Llano
Premio Adquisición XIII Certamen Nacional La Gastronomía y la Pintura Casa Consuelo
2010 Primer Accésit XVI Premio de Pintura Ciutat de Algemesí
Premio Adquisición XI Certamen de Pintura Contemporánea de Torrelodones
2º Premio XII Certamen de Pintura Grúas Lozano
Accésit XXIV Premio de Pintura Emilio Ollero
Premio Adquisición Antonio López García Certámenes Artísticos Ciudad de Tomelloso
Primer Premio Concurso de Artes Plásticas Ayuntamiento de Majadahonda
Premio Adquisición XXVIII Premio Internacional de Pintura Eugenio Hermoso
2009 Accésit 9º Certamen Internacional de Pintura Royal Premier Hotel
5ª Medalla de Honor XVII Premio Ciudad de Tudela de Pintura
Primer Premio II Certamen de Pintura Abstracta de La Nucía, Alicante
2008 Primer Premio XXV Certamen de Pintura Concello de Cambre, La Coruña

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Fundación Focus-Abengoa, Fundación Municipal de Cultura del Ayuntamiento de Siero, Colección del Museo Municipal de Valdepeñas, Diputación Provincial de Jaén.

Ayuntamientos: Utrera, Salou, Reinosa, Benissa (Alicante), Badajoz, Algemesí, Torrelodones, Tomelloso, Majadahonda, Fregenal de la Sierra, Cambre y La Nucía, Colección Astilleros Armón, Colección Grupo Lozano, Diputación Provincial de Alicante, Museo de Arte Moderno de Santo Domingo, República Dominicana, Fondo Colección BBV, Colección Royal Premier Hoteles, Colección del Sureste CCOO

SERGÍ CLAVÉ

Barcelona, 1974

Llicenciat en Belles Arts en l'especialitat de Pintura per la Universitat de Barcelona

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

1999 Espai Via Foral!, Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2018 Feria de Arte Contemporáneo Flecha, Madrid
2017 Biennal Valls Premi Guasch-Coranty, Museu de Valls, Tarragona
Feria de Arte Contemporáneo Flecha, Porto Pi, Palma de Mallorca
XL Premi Tapiró de Pintura, Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona
10º Certamen Nacional de Pintura Parlamento de La Rioja. Parlamento de La Rioja
2016 Premio Internacional de Pintura Focus-Abengoa. Fundación Focus-Abengoa, Sevilla
2015 Ús Barcelona Festival d'Art i Espai Públic, Miscelànea Market, Barcelona
XII Premi Josep Mª Vidal de Artes Visuales, Galería Alonso Vidal, Barcelona
2014 XI Premi Josep Mª Vidal de Artes Visuales, Galería Alonso Vidal, Barcelona
XIII Premi de Pintura Francesc Gimeno, Museu de Tortosa
Arnit Campos 2014, Campos, Mallorca
Biennal d'Art 2014, Museu d'Art Modern de la Diputació de Tarragona
22è Premi Telax, Galería Antoni Pinyol, Reus
Premi de Pintura Ciutat d'Algemesí, Casino Lliberal, Algemesí
2013 Le Salón, La futurA, Barcelona
Premios Fundación Arena, Galería Alonso Vidal, Barcelona
Quatre d'Art <30, Galería Trama, Barcelona

2011 XXXII Certamen de Minicuadros, Museu del Calçat d'Elda, Alacant

2009 Galería Trama, Barcelona

2008 V Premi de Recerca Pictòrica, Centre Cultural Torre Vella de Salou, Tarragona

2007 49è Premi a la Pintura Jove, Sala Parés, Barcelona
Galeria Espai B, Barcelona

VIII Premio de Pintura Real Academia de Bellas Artes de San Carlos, València

XIII Premi Nacional de Pintura Ciutat de Castelló, Centre Municipal de Cultura, Castelló de la Plana

Premis i beques / Premios y becas

- 2014 Accésit Premi de Pintura Ciutat d'Algemesí
2005 Premi Cercle de Belles Arts i Col·legi d'Aparelladors i Arquitectes de Lleida

BERNAT DAVIU

Fonteta, 1985

2005-2008 Central Saint Martin's: BA (Hons) Fine Art (1st Class Honours), London

2004-2005 Central Saint Martin's: Foundation in Art and Design, London

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2017 Garrofistes, Fundació Arranz-Bravo, l'Hospitalet de Llobregat
2015 Còctel Show, Galería Balaguer, Barcelona
2014 En algun punt de la línia, Uma Certa falta de Coerencia, Porto
2010 The Real Van Gogh Part 2, Studio 1 Gallery, London
2009 Splash Paintings, Galería Miquel Alzueta, Barcelona

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2018 La gran tornada, Soho House El Garraf (performance)
Jornada Garrofista, Arts Santa Mònica, Barcelona (performance)
Inmarchitables, Cuchifritos Gallery, New York
Apaño (Angela de la Cruz, Vasilis Asimakopoulos, Bernat Daviu), Bombon projects, Barcelona
2017 Loop Discover Award, Loop Film Festival, Antiga Fàbrica Damn, Barcelona
Sublimey (Bernat Daviu, Marc Badia i Luis Guerra), Hans and Fritz, Barcelona
Trobada Garrofista (Forever Blowing Bubbles), MACBA, Barcelona (performance)

2016 Guanyar-se les garrofes (Forever Blowing Bubbles), Fundació Miró, Barcelona

Slow, thick fingers, Kingsgate Project Space, London

2015 Forever Blowing Bubbles, Nau Estruch, Sabadell
Aleksandr Rodchenko's Stuffed Olive: Bernat Daviu / Redestinar: Bruno Ollé i Nikita Rodchenko, The Laboratory, Barcelona

2014 Sacsejar la mirada, Unzip, El Prat
Un Francès, un Anglès i un Espanyol, La Puntual, St. Cugat

Act I. A Way Home, The LivingRoom, London
Painted Realities, Hanmi Gallery, London

2013 Bernat Daviu i Joan Saló, PictobCN, El Siglo, St. Cugat, Fundació Vila Casas. Premi de Pintura, Can Framis Museum, Barcelona

Suspense (amb Alaena Turner), UCL, London
John Moores Painting Prize, Walker Art Gallery, Liverpool Biennial, Liverpool

20 Rue de Jacob - A Salon for Performance and Other Happenings, Galleria Rajatila, Tampere, Finlàndia

What do you do?, Lauda-Königshofen, Alemanya
What do you do?, Palau de Casavells, Casavells Orchestrated, Studio One Gallery, Cato Hall, London

Shelves, Chairs and Boiler suits, Tollbodallmenningen 39, Bergen, Noruega

2011 Stuff on the wall, on the floor, floating in the air..., projecte invitat, London
The Public House- a pop-up home for performance, Elephant and Castle, London

Art Barter, C arte C, Madrid
2010 Drive Thru (Old Bridge), amb Harry Blackett i Sam Whittaker, Deptford X Festival, London

From London With Love, Wanha Woimala, Vaajakoski, Finlàndia

The decade 2010-2020. The Museum as hostage to fortune, Pigeon Wing Gallery, London

2009 Pintura Democrática, IV Bienal de Jafre, Jafre Underground Temple For Paintings, amb Harry Blackett, Next Art Fair, Chicago
Studio 1 Gallery, London
Galeria Miquel Alzueta, Barcelona

ION ETXEVERRIA

Bergara, 1970

2015 Doctor en Bellas Artes, UPV-EHU

2009 Diploma de Estudios Avanzados en Pintura, UPV-EHU

2003 Licenciado en Bellas Artes, UPV-EHU

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

2013 Sala Juan de Lizarazu Aretoa, Urretxu

2012 Centro Cultural Ernst Lluch, Donostia

2010 *Pintura-Natura*, Aroztegi Aretoa, Bergara

2009 Parque Tecnológico de Miñao, Álava
Sala Portalea, Eibar, Gipuzkoa

2006 Galería Antoni Pinyol, Reus, Tarragona

2003 Sala Eduardo Dato Aretoa, Vitoria-Gasteiz

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2017 Portalea Aretoa, 20 urte, Eibar

2016 *Premi Salou de Pintura*, Salou

2007 Galería Epelde y Mardaras, Mercado de la Ribera, Bilbao

2005 Centre Cultural de Caixa Girona, Girona
Fórum Provincial-Pretori Romà, Tarragona

2004 Biblioteca Pública de Lleida, Lleida
Sala Municipal de Exposiciones del Ayuntamiento de La Garriga

Sala de Exposiciones Pabellón Universitario Campus de Alava, Vitoria-Gasteiz
Casal Solleríc, Palma de Mallorca

Sala de Armas de La Ciudadela, Pamplona
Alcázar de Los Reyes Cristianos, Córdoba

Centro Cultural Conde Duque, *XVIII Premio L'oreal de Arte Contemporáneo*, Madrid
Sala de Exposiciones de la Diputacion Provincial de Lugo, Colección L'oreal

2001 Centro Cultural Conde Duque, *XVII Premio de Pintura L'Oreal*, Madrid
Getxoarte 2001, Salón de las Artes Emergentes, Getxo

Sala Ámbito Cultural, Barcelona
Sala Municipal de Exposiciones, Barakaldo, Bizkaia

2000 Sala Exposiciones UPV-EHU, Leioa, Bizkaia

1996 Sala Araba, Fundación Caja Vital Kutxa, Vitoria-Gasteiz

Premis i beques / Premios y becas

2018 Seleccionado XV Premio de Pintura Francesc Gimeno, Museu de Tortosa

2016 Seleccionado Premi Salou de Pintura

2007 Subvención del Gobierno Vasco para artes plásticas y visuales

2006 Ganador Premi Telax

2005 Seleccionado X Certamen Unicaja de Artes Plásticas
Beca Artista Residente Fundación Bilbao Arte Fundazioa

2004 Seleccionado Premio de Pintura Honda-La Garriga 6^a
Ed. Beca Talens

2003 Premio Adquisición VIII Certamen de Arte del Campus de Álava de la UPV-EHU

Ayuda a la Creación 2003, Centro Cultural Montehermoso Kulturgunea, Vitoria-Gasteiz

2002 Seleccionado, IV Premio de Pintura Todisa
Seleccionado, XVIII Premio L'oreal de Arte Contemporaneo

2001 Premio Adquisición, XVII Premio de Pintura L'oreal

2000 Premio Adquisición VIII Convocatoria Para Patrimonio, UPV-EHU
Accésit Premios Jaurena Art, Barcelona

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Fundación Bilbaoarte Fundazioa, Colección L'oreal,
Colección Royal Talen, Patrimonio Artístico de la Universidad del País Vasco (Campus de Bizkaia y Campus de Alava), Hospital S. Juan De Dios, Santurtzi

CRISTINA GAMÓN

Valencia, 1987

2011 Licenciada en Bellas Artes. Facultad de San Carlos, UPV Valencia

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

2018 *Acquatopia*, Galerie Stephanie Manila, Filipinas
Pinturas Inestables, Galería Lucía Mendoza, Madrid

Colores Fronterizos, Galería Kreisler, Madrid
Couleurs Frontalières, Galerie Insula, París

2016 *Constelaciones de Color*, Museo Antonia Mir, (Catarroja) Valencia

2015 *Figura, Paisaje, Marina*, Sala de Exposiciones Palau de la Música de Valencia

Trasparencia Emocional, Ateneo de Madrid

2013 *Neðan*, Cristina Gamón & Paula Prats, 33 Gallery, Valencia

Diálogos, Cristina Gamón y Francisco Farreras, Galería ArtePaso, Madrid

2011 *Cuerpos de Agua*, Galería Cuatro, Valencia

2010 *Plastic Poetry*, Galería el Tossal, Valencia

2009 *La locura de Ophelia*, AEA, Valencia

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2018 *10 ans / 25 artistes*, Galerie Insula Paris
Ferias: Estampa Madrid; Art New York, Galeria Lucía

Mendoza; Art Fair Philippines Manila y Utopia, Galerie Stephanie

2017 Ferias: Context Miami FL; Estampa Madrid; Art Marbella y Context New York, Galería Lucía Mendoza, Madrid

Blue Mood, Galerie Insula Paris

2016 Ferias: Context Miami FL; Estampa Madrid; Art Marbella, Galería Lucía Mendoza, Madrid

2015 Estampa Madrid, Galería Miguel Marcos

2014 *La bolsa o la vida*, Museo Guerrero Granada
Itinérance, Galerie ÉOF París; Domaine Dép. Lemot, Nantes

PhotoEspaña, Casa Velázquez

Más que libros, COAM, Madrid

Libros Mutantes, La Casa Encendida, Madrid

AURA, Instalación Auditorio 404 MNCARS, Madrid

Festival MAV, Casa de Velázquez

2013 *Itinérance*, Espace Pierre Cardin, Paris
Ferias: Estampa Madrid, Casa de Velázquez; ArtMadrid, Galería Benlliure Valencia

OpenStudio Madrid

Noves Donacions, La Nau, Valencia

2012 *ArtNexus*, Gallery Different, Londres
Feria ArtMadrid, Galería Benlliure, Valencia

2011 *RoomArt UPV*, Valencia

The Group Show, Opera Gallery, Nueva York

Summer Exhibition, Fundación Cultural ISE, Nueva York

Cartografías de la Creatividad, Museo de Arte Contemporáneo de la Habana y IVAM, Valencia

Premis i beques / Premios y becas

2018 Beca FORMARTE Residencia en Colegio de España en París

Residencia Galerie Stephanie Manila, Filipinas

2016 1er Premio Reina Sofía de Pintura y Escultura, Madrid

2015 1er Premio Virgen de las Viñas, Ciudad Real

2014 Invitada Residencia The Arctic Circle, Noruega

2013 Residencia 2 cursos Casa Velázquez, Madrid

1er Premio Emilio Ollero Jaén

2011 1er Premio BMW, Madrid

1er Premio Fundación Bilaketa, Navarra

2009 1er Premio Senyera Ayto de Valencia

1er Premio Real Academia de Bellas Artes San Carlos de Valencia

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

BMW Ibérica, Pierre Cardin Paris, COAC Valencia, Cooperativa Virgen de las Viñas de Ciudad Real, Real Academia de Bellas Artes de Valencia, Casa de Velázquez. Académie de France à Madrid, Asociación Española de Pintores y Escultores de Madrid, Fundación Venancio Blanco, La Gaceta Salamanca, Bilaketa, Caja Rural de Jaén, Antonia Mir Valencia. Ayuntamientos: Valencia, Badajoz, Puzol (Valencia), Oliva de la Frontera, Fuente Álamo Murcia, Museo Zabaleta y Diputación de Jaén, Universidad de Valencia y Rey Juan Carlos de Aranjuez (Madrid)

BERTO MARTÍNEZ

Terrassa, 1986

2009-2010 Hoschschule fur Grafik und Buchkunst. Leipzig, Alemania

2005-2009 Llicenciatura en Belles Arts. Universitat de Barcelona

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

2017 CCA Andratx. Museu d'Art Contemporani de Mallorca

2016 Crossroad London Art Fair, Londres

Fundació Vila Casas. Sala Empordà de Palafrugell

2014 Young Talents in Contemporary Painting. Hotel Renaissance, Barcelona

2012 Berger Gallery, Barcelona

2009 Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona. Comissariat per Alex Mitrani

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

2018 Museu d' Art de Sabadell

2018 Reial Acadèmia de Belles Arts. Sabadell

2017 *Nous talents 2017*. Universitat de Barcelona

2016 Fira Art Madrid

Burbujas del ocio. Espronceda, Center for Art and Culture, Barcelona

2015 Fira SWAB. Barcelona

Premi de Pintura Fundació Guasch Coranty

2013 *Pictobcn*. Hangar, Centre de Producció i Recerca d'Arts Visuals

2012 Fira SWAB. Barcelona

2011 Rundgang Spinnerei mit LIA (Leipzig International Art Program)

2010 *Land in Sacht*. Hoschschule fur Grafik und Buchkunst, Leipzig

Spinart. Rundgang durch die Spinnereri Galerien amb LIA, Leipzig

Rundgang. Hochschule fur Grafik und Buchkunst (HGB) Leipzig

- 2009 Premi de Pintura Autocugat. Sant Cugat del Vallés
 2008 Premi Art Jove, Sala Parés, Barcelona

Premis i beques / Premios y becas

- 2009 Beca ERASMUS Universitat de Barcelona a Leipzig
 Beca Autocugat de Pintura, Universitat de Barcelona
 2008 Premi de Pintura i Fotografia, Art<30, Sala Parés, Barcelona

JORDI MORELL

Salt, 1975

- 2016 PhD (Art). Dissertació [Mind the Gap] Experiències i representacions contemporànies entorn del forat, Universitat de Barcelona
 2007 DEA Art en l'Era Digital: Creacions Intermedia, Universitat de Barcelona
 2005 Llicenciatura en Belles Arts, Universitat de Barcelona
 2002 Programa Erasmus, École National Supérieure des Arts Décoratifs, Paris
 2000 CFGS Arts aplicades al mur, Escola d'Art d'Olot

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2008 *Ocupació temporal de l'espai amb negre com a contenidor*, Rodalies 2, Galeria Espai- Cavallers 31-33, Lleida
 2006 *Jordi Morell, Projeccions N°14*, Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona
 2000 *Interlude*, Musée d'Art Moderne de Céret

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2018 *Lloc, memòria i salicòrnies*, Museu de la Mediterrània, Torroella de Montgrí
Ni temps, ni géographie, Centre d'études catalanes, Paris
 2017 *Ni temps, ni geografia*, Fundació Felícia Fuster, Barcelona
 2014 *Corrent Continu. Lectures de Paisatges*, Bòlit, Centre d'Art Contemporani de Girona; Centre d'art contemporani Addaya, Alaró (Mallorca)
 2008 *Becats Guasch-Coranty*, Centre d'Art Sta. Mònica, Barcelona
Projectes DEA, CaixaFòrum, Barcelona
Component de la Quotidianitat, Espai Movistar, Barcelona
 2007 *Mort i Resurrecció de la Sala 14*, Sala 15, Àrea de Creació Contemporània, Olot

PEDRO PEÑA

Jaén, 1978

Licenciado en Historia del Arte

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2015 *Between The Lines*, Museu d'Art Modern de Tarragona

- 2006 *Plantes, animals i altres Companyies*, Espai 2nou2- Galeria Senda, Barcelona
Transart 5, Vrije Academie, La Haia

Salon Jeunes Créateurs Européens, itinerant per països europeus
Camps d'accio, Sala d'Art Jove, Secretaria General de Joventut, Barcelona
Miradas que añoran no se sabe bien qué, Espai[b], Barcelona
Au bout de l'enseignement, l'Art, Maison de la Catalogne, Paris

- 2005 *Transart 5*, Capella St. Nicolau, Girona
Generación 2005, Obra Social Caja Madrid, itinerant Espanya

2004 *XIV Biennal Mostra d'Art Contemporani Català*, Canals Galeria d'Art, Sant Cugat del Vallès, itinerant Catalunya
 1999 *5 Cas de Figures*, Musée d'Art Moderne de Céret

Premis i beques / Premios y becas

- 2015 Seleccionat a la Biennal d'Art de Girona, Casa de Cultura de Girona
 2013 Seleccionat a la Biennal d'Art de Girona, Casa de Cultura de Girona
 2012 Seleccionat al Premi de Pintura Internacional Guasch-Coranty
 2010 Seleccionat a la Biennal d'Art de Girona, Casa de Cultura de Girona
 2008 Ajut a la creació Fundació Felícia Fuster, Barcelona
 Seleccionat al Premi de Pintura Internacional Guasch-Coranty
 2005 Beca Guasch-Coranty, Universitat de Barcelona
 Beca Fundación Rodríguez Acosta, Granada
 Generación 2005, Premios y Becas de Arte Caja Madrid
 1999 3r Premi de pintura i menció especial per votació popular, Fundació Studium, (Girona)

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

- Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona, Universitat de Barcelona, Fundación Rodríguez-Acosta (Granada), Musée d'Art Moderne de Céret (Francia), Fundació Studium (Girona)

- 2014 *Art & Breakfast*, Room Mate Larios, Málaga
En la Geometría Diluida, Galería Víctor Saavedra, Barcelona

2013 *Rayares*, Centro Cultural Miraflores, Marbella
Deconstrucciones, Palacio de Montcada, Fraga, Osca
 2007 *Argenta*, Pedro Peña Art Gallery, Marbella
 2005 *700 Días*, Nelly Mariño, Paris

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2018 ArtMarbella
 2016 Museo del Grabado Español Contemporáneo, Marbella
 ArtMarbella, Marbella
 Galería 6más1, Madrid
 2015 Galería Fernando Pradilla, Madrid
 2014 Centro Unicaja de Cultura, Antequera
 2013 Just Mad4, Galería Punto, Madrid
 ArtMadrid, Madrid
 2012 Galería Punto, Valencia
 Espacio Molinos del Río Caballerizas, Murcia
 2011 Polígono Gallery, Marbella
 Estampa Madrid, Madrid
 Top25 Art Fair, Casablanca
 Museo del Grabado Español Contemporáneo, Marbella
 2006 Estampa Madrid, Madrid
 Arte Lisboa, Lisboa
 2005 Estampa Madrid, Madrid

Premis i beques / Premios y becas

- 2017 Primer Premio XVI Premio Internacional de Pintura Miquel Viladrich
 Finalista al Premio Internacional de Pintura Focus-Abengoa
 2016 Premio Adquisición I Certamen de Pintura Manuel Ángeles Ortiz
 Accésit XXX Premio de Pintura Emilio Ollero
 2015 Primer Premio XVI Certamen Nacional de Grabado José Caballero
 Premio Adquisición XVIII Certamen de Artes Plásticas Sala El Brocense
 Primer Premio VIII Premio Ciudad de Badajoz
 Premio Adquisición LXIV Certamen Nacional de Pintura de Gibraleón
 Premio Adquisición VI Certamen Internacional de Pintura Ramón Portillo
 Mención de Honor XXII Premios Nacionales del Museo del Grabado
 2014 Primer Premio a Biennal d'Art de Tarragona
 2013 Mención de Honor VI Concurso de Pintura La Rural

Segundo Premio XXII Premio Nacional de Artes Plásticas López Villaseñor

- 2012 Primer Premio Certamen Nacional de Pintura Casimiro Baragaña
 Medalla de Honor al Premio BMW de Pintura
 Primer Premio XXVI Premio de Pintura Emilio Ollero Jóvenes Talentos

2011 Medalla de Honor, Premio de Pintura BMW

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Congreso de los Diputados (Madrid), Museo del Grabado Español Contemporáneo (MGECA, Marbella), Fundación Temas de Arte (Madrid), Feria Estampa (Madrid), Arte Lisboa (Lisboa), Caja de Extremadura, Ibercaja, Diputación de Jaén, Museo d'Art Modern de Tarragona, Universidad de Jaén.
 Ayuntamientos: Siero, Oviedo, Ciudad Real, Motril (Granada), Gibraleón (Huelva), Badajoz, Cáceres, Las Rozas (Madrid), Lleida

ALBERT PINYÀ

Palma de Mallorca, 1985

- 2003 Ingresa y abandona, el mismo año, la Academia de Bellas Artes de San Carlos, Universidad Politécnica de Valencia

Exposicions individuals / Exposiciones Individuales

- 2018 *Laurina Paperina & Albert Pinya*. Martina's Gallery, Monza, Italia
Panta Rei. Hacia un nuevo paradigma, Pelaires Centro Cultural Contemporáneo, Palma de Mallorca
 2017 *Recent Works*. MAC - Museo Arte Contemporanea, Lissone, Italia
 2016 *Lichtspektrum. -Refracció, propagació i reflexió (física)* sobre la trilogía *Tots els Sepulcres de Jaume C. Pons* Alorda- 19º Hausacher Leselenz. Hausach, Schwarzwald, Alemania
 2015 *Proud to be a painter*. Galleria Allegra Ravizza, Lugano, Suiza
 2014 *Hijos de la Garmonbozia*, Espacio Frágil, Madrid
 2013 *Tácticas de Contraataque. Fin del juego. El ultimátum del Héroe Contemporáneo*. Galería Alegría, Madrid
 2012 *RolePlay Colonial*. En colaboración con Robert Gutiérrez, Zona Base, Casal Sollerí. Palma de Mallorca

Exposicions col·lectives / Exposiciones Colectivas:

- 2018 *Obra Abierta. Premio Internacional de Artes Plásticas Caja de Extremadura*, Centro Cultural Las Claras, Plasencia
Hybridizations: The Ghost of Painting. White Box Art Center, Beijing, China
Men's Reflections. Casal Sollerí, Palma de Mallorca
Premio Ciutat de Palma Antoni Gelabert, Casal Sollerí, Palma de Mallorca
- 2017 *La marca visible*, Palacio de Exposiciones, Santander
Vasi Comunicanti. Triennale di Milano, Milán, Italia
Microinjertos (Bypass), Es Baluard. Museo de Arte Contemporáneo, Palma de Mallorca
10º Certamen Nacional de Pintura Parlamento de La Rioja, Parlamento de La Rioja, Logroño
- 2016 *31º Premio de Pintura BMW*, Centro Cultural Galileo, Madrid
Premio de Pintura Francesc Gimeno, Museu de Tortosa, Tarragona
Postcards from the edge, Sikkema Jenkins & Co., Nueva York, USA
Premio Ciutat de Palma Antoni Gelabert, Casal Sollerí, Palma de Mallorca
IV Premio Francisco Bernareggi Artes Visuales, Ses Cases Noves, Santanyí, Mallorca
- 2015 *Visto y no visto. El nuevo coleccionismo en Baleares*, Matadero, Madrid
My name is Pig, Black Pig. En colaboración con María Solivellas, Berlin Food Art Week. Cooks Connection curated by Entretempo Kitchen Gallery, Berlín, Alemania
Tabula Rasa, Hilvaria Studio's, Foundation Kunst, Hilvarenbeek, Países Bajos
III Premio Francisco Bernareggi Artes Visuales, Ses Cases Noves, Santanyí, Mallorca
- 2014 *Hidden Rooms*, Venice International Video Art and Performance Festival, Palazzo Ca' Zanardi, Venecia, Italia
7x114x146. Galería Liebre, Madrid
Tabula Rasa, Es Baluard. Museo de Arte Contemporáneo, Palma de Mallorca
** // Muu Galleria*, Helsinki, Finlandia
Don't play at school, Maurizio Caldirola Arte Contemporanea, Monza, Italia

Premis i beques / Premios y becas

- 2016 Medalla de Honor 31º Premio de Pintura BMW
2014 Premio ARCOmadrid de la asociación española de críticos, AECA

- 2011 Mención de Honor Premio XVIII Ciutat de Manacor
2007 Primer Premio Art Jove, Artes Visuales. Instituto Balear de la Juventud
2006 Taller de grabado calcográfico con Pilar Lloret y Jordi Roses. Fundación Pilar y Joan Miró, Palma de Mallorca

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

- Ayuntamiento de Hausach (Schwarzwald, Alemania),
Ayuntamiento de Palma de Mallorca, Consell de Mallorca

FRANCESC RUIZ

Palamós, 1990

- 2008-2014 Llicenciat en Belles Arts. Universitat Barcelona
2012-2013 Estudiant convidat amb Prof. Oliver Kossack i Peter Piller. Hochschule für Grafik und Buchkunst. Leipzig, Alemania
2011-2012 Pintura i arts gràfics. Hochschule für Grafik und Buchkunst. Leipzig, Alemania

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2018 *A la corda fluixa*, Ana Mas Projects, L'Hospitalet de Llobregat
2017 *Copy to Learn, Learn to Copy*, The LODGE, Los Angeles, Estats Units
2016 *I Didn't Know I Was Collecting*, Fundació Arranz-Bravo, Barcelona
DINGSBUMS: Coses que Brillen quan cauen, El Passadís, Barcelona
2014 *Elefants, sabates i paper*, l'Indriscret/Heliogàbal, Barcelona
2013 *Jeder Kann Zeichnein*, Theatre Impermanent, Leipzig, Alemania

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2018 *Premi Internacional de Pintura*, Centre d'Art Tecla Sala, L'Hospitalet
Una exposició com un conjur, Can Felipa, Barcelona
Biennale Jeune Creation Européenne, Kunstbygningen I Vraa, Dinamarca
Panorama 2018, Galeria Fran Reus, Palma de Mallorca
Sortir-se de la línia, MAC, Mataró
2017 *Biennale Jeune Creation Européenne*, Montrouge, França
CALL 2017 XIX, Galeria Luis Adelantado, Valencia
2016 *El Gran Tour*, Comissariat per Beatriz Escudero, Sant Andreu Contemporani, Barcelona
Do you Believe?, Fabra y Coats, Barcelona

- 2015 *The Twilight Zone*, Comissariat per Anna Dot, Barcelona
La Gran Il·lusió, Sala d'Art Jove, Barcelona

- 2014 *El Temps Invertit*, Comissariat per Irina Mutt, CC Can Felipa, Barcelona
Artificilia, Cyan Gallery, Barcelona

- Yo, Misil*, Centre d'Art Sant Lluc, Loop Festival, Barcelona
Sacsejar la mirada, Unzip Art Center, Barcelona

- 2013 *Zeichnung Protest*, Comissariat per Olga Vostretsova, GfzK, Leipzig, Alemania

- 2012 *Patrim'11*, Fundació Vila Casas, Barcelona

Premis i beques / Premios i beques

- 2018 Finalista Premi Internacional de Pintura Guasch Coranty, Barcelona
2017 Guanyador Grand Prix JCE - Bourse Crédit Agricole, Paris
Beca de mobilitat internacional. Institut Ramon Llull, Barcelona
2016 Finalista Premi Miquel Casa Blancas, Barcelona
Guanyador XI Beca modalitat pintura, Fundación Felicia Fuster, Barcelona
2015 Guanyador Premi Arts Visuals Fundació Arranz Bravo, Barcelona
Guanyador Beca de Producció, Sala d'Art Jove, Barcelona
2013 Guanyador Beca de Producció Fundació Guasch Coranty, Barcelona

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

- Fundació Guasch Coranty, SoHo House, Addaya (Contemporary Art Center), Birmingham Museum of Art, Universitat de Barcelona, Hubert Kretschmer Archiv, Centre d'Estudis MACBA, La Panera Centre d'Estudis, Centre d'Estudis Bòlit (Centre d'Art Contemporàni)

VÍCTOR SOLANAS-DÍAZ

Tolosa, 1977

- 2017 Doctor en Historia del Arte, Universidad de Salamanca
2000 Licenciado en Bellas Artes, Especialidad de escultura, Universidad de Salamanca

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2018 *Duraciones*, Universidad de Murcia
Out of Neither, Sant Feliu de Llobregat, Barcelona
ProjetArt 18, Morón de la Frontera, Sevilla

- 2017 *Out of Neither*, Centro de Historia, Zaragoza
Out of Neither, CEART, Fuenlabrada, Madrid

- 2016 *Duraciones I-VI*, Galería Antonia Puyó, Zaragoza
Duraciones, Centro Cultural Matadero, Huesca

- 2015 *Der stimmenimitator. Sichten und ordnen*, Sala Unamuno, Salamanca

- 2014 *On time and the instrumental factor*, Noáin, Pamplona
Der stimmenimitator, Palacio de Montemuzo, Zaragoza
Intersections, Espacio de Arte Experimental, Universidad de Salamanca

- 2013 *Four intermissions*, Fundación Santa María, Albarracín
2012 *Neither*, Espacio en Blanco, USJ, Zaragoza

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

- 2018 *Obra Abierta*, Caja Extremadura, Cáceres
XIX Premio de Arte Santa Isabel de Portugal, Zaragoza
Certamen Tuentí Urban Art BOX, IFEMA, Madrid
Franqueados, Madrid
Mudanza, Azuqueca de Henares

- 2017 *GetxoArte*, Bilbao
XVIII Premio de Arte Santa Isabel de Portugal, Zaragoza

- ARCO, Gobierno de Aragón
JustMad8, Madrid
La mirada rompe el tiempo, La lonja, Zaragoza

- 30 artistas aragoneses*, UNED, Ejea
2016 *XI Festival Asalto*, Zaragoza

- 30 artistas aragoneses*, UNED Calatayud
Por venir, Casa de Velázquez, Académie de France, Madrid

- XVII premio Santa Isabel de Portugal*, Zaragoza
Becados 2015, BilbaoArte

- 76 Exposición Internacional de Valdepeñas*
XXVII Premio Pradilla, Villanueva de Gállego

- VI Premi Torres García*, Mataró, Barcelona
75 años. 75 artistas, Puebla, México

- 2014 *Galerías*, Centro de creación, Segovia
XXIV Certamen de artes plásticas UNED, Cuenca

- Colección del Ayto. de Tauste*, CDAN, Huesca
Premio Pradilla, Villanueva de Gállego

Premis i beques / Premios y becas

- 2018 Residencia III Academia Fachada Media, ETOPIA, Zaragoza

- Premio 12+1, Sant Feliu de Llobregat, Barcelona
Premio ProjectArt 18, Sevilla

- 2017 Premio A cel obert, -Intervenciones- Tortosa, Tarragona

- Residencia ZAWP, Bilbao
 Premio Proyecto Galerías, Segovia
 2016 Beca Casa de Velázquez, Madrid
 3º Finalista XXVI Biennal Eusebio Sempere, Onil, Alicante
 Mención de honor, IX Premi de recerca pictòrica, Salou, Tarragona
 Premio III Certamen Intervenciones Cuartel de Azuqueca, Guadalajara
 2015 Beca Bilbao Arte Fundazioa, Bilbao
 Premio Proyecto Galerías, Segovia
 2014 Primer premio Recepción de Proyectos ZINK, Salamanca
 Finalista I Beca de Investigación y Producción artística Espai-Rambleta, Valencia
 Premio Emergencias, Noáin, Pamplona

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Fundación BilbaoArte, Fundación Uncastillo, Ayuntamiento de Zaragoza, Universidad de La Laguna, Centro de Estudios del Jiloca, Ars Edilicia, Diputación Provincial de Zaragoza, UNED Plasencia, Ayuntamiento de Tauste, Heraldo de Aragón, Universidad de las Américas (Méjico), Universidad Internacional de Andalucía, UNED Calatayud, Ibercaja, CAI, Fundación San Roque, Universidad San Jorge

GAL·LA ORIOL
 Barcelona, 1978

- 2006 Projecte final de carrera a l'Escola Eina, Barcelona
 2003 Llicenciada en Belles Arts, Universitat de Barcelona, Barcelona
 2002 Intercanvi Erasmus U.D.K., Klasse Georg Baselitz, Berlín

Exposicions individuals / Exposiciones individuales

- 2017 *Consideracions sobre el medi de propagació*, Pop Up Galeria Sicart, Barcelona
Indicis d'emoció, Cliclab, Barcelona
 2014 *Initiationsritual*, Galeria cubus-m, Berlín
Conjuncions i explosions, Galeria Sicart, Vilafranca del Penedes
 2012 *Simulakre*, Galeria cubus-m, Berlín (Edició de catàleg)
 2013 *Logik als Inlay*, Galeria cubus-m, Berlín (Edició de catàleg)
 2006 *Projeccions*, Creació jove a la Cambra de la Propietat Urbana de Barcelona (Edició de catàleg)

- Marges i neu*, Can Negre, Sant Joan Despí
 2002 *Taules i cavallets*, Acadèmia de Belles Arts, Sabadell

Exposicions col·lectives / Exposiciones colectivas

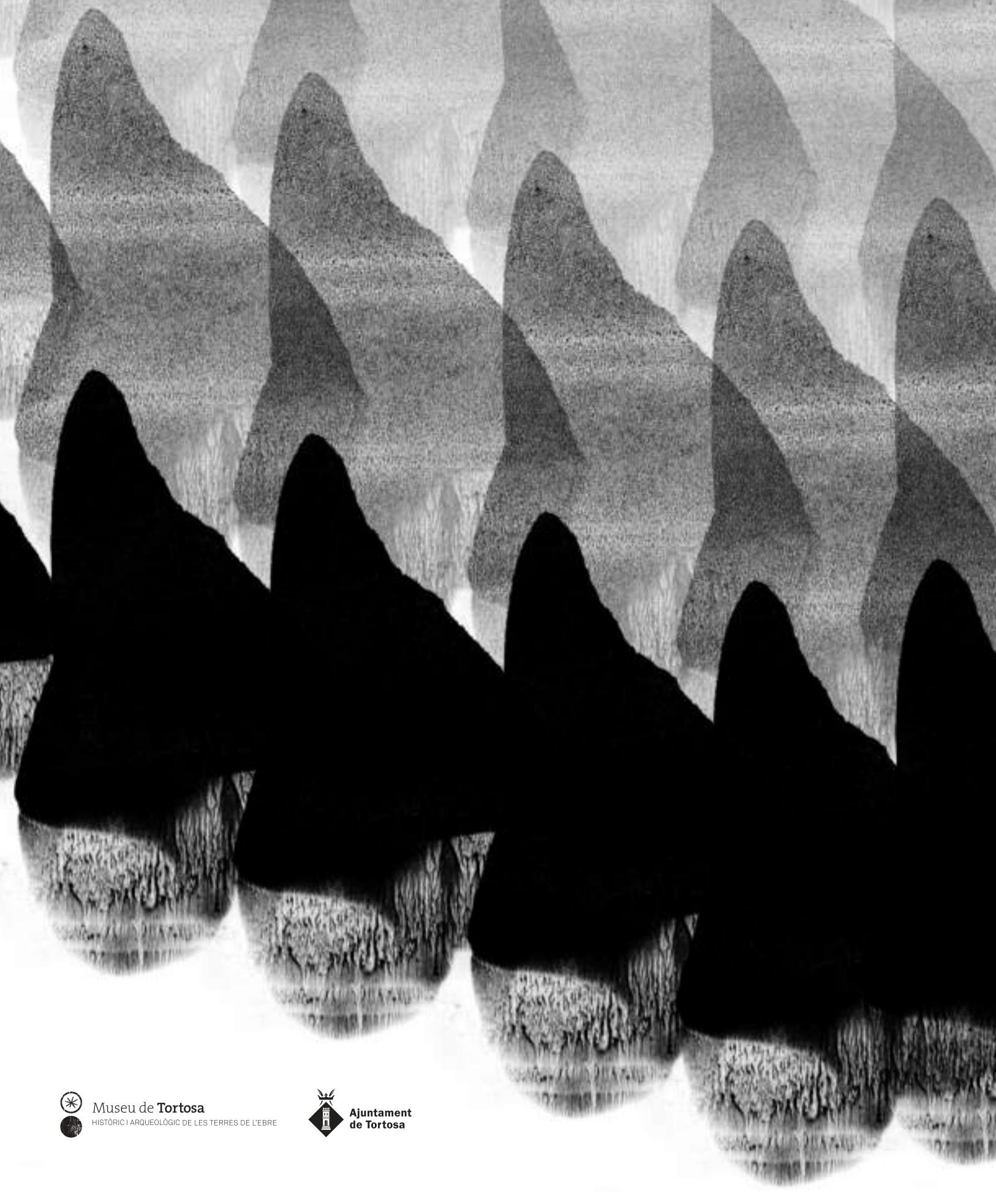
- 2017 *(De)mentes*, Espacio mentepensante, Palma de Mallorca
 2016 *Rejodida bandera del paraíso*, Feuerwache (Alt) Wedding, Berlín
Crossroad Art Show, London, Galeria Sicart
 2015 *Temps i formes d'abstracció*, Galeria Sicart, Vilafranca del Penedes
Estampa. Feria de Arte Contemporaneo, Galeria Sicart, Madrid
 2014 *Swab fira internacional d'art contemporani*, Galeria Sicart, Barcelona
Matèria primera, Galeria Sicart, Vilafranca del Penedes
 2012 *Karussell*, MM Projects, Karlsruhe
Context Art Miami, Galeria cubus-m, Miami
 2010 *Phantomenschaltung*, a l'antic edifici de telecomunicacions, Berlín-Mitte, Berlín
 2008 *30 gegen 3.000.000*, Kunstverein Schloss-Holte Quest, Zern Galerie, Berlín
 2007 *Sputnik II*, Galerie Claudius, Hamburg
Biennal de Valls, Museu de Valls, Valls (Edició de catàleg)
 2006 *La mirada de la dona de Lot*, Sala d'Art jove de la Generalitat de Catalunya, Barcelona
 2005 *Modernitat líquida*, Galeria Fidel Balaguer, Barcelona

Premis i beques / Premios y becas

- 2012 Beca CAM Caja Mediterraneo, Alicante
 2007 Primer premi de la Biennal de Valls, Premi Guasch Coranty
 2002 Beca Erasmus a la U.D.K., Berlín

Obres en les col·leccions / Obras en las colecciones

Col·lecció de la Cambra Urbana de la Propietat de Barcelona, Col·lecció art Museu de Valls Guasch Coranty

Museu de **Tortosa**

HISTÒRIC I ARQUEOLÒGIC DE LES TERRES DE L'EBRE

Ajuntament
de Tortosa